

## Друга књига Мојсијева која се зове Излазак

*Умножавање и невоља деце Израилеве у Мисиру.*

<sup>1</sup> Ово су имена синова Израилевих који дођоше у Мисир, дођоше с Јаковом, сваки са својом породицом:

<sup>2</sup> Рувим, Симеун, Левије и Јуда,

<sup>3</sup> Исахар, Завулон и Венијамин,

<sup>4</sup> Дан и Нефталим, Гад и Асир.

<sup>5</sup> А свега беше их од бедара Јаковлевих седамдесет душа с Јосифом, који беше у Мисиру.

<sup>6</sup> А Јосиф умре и сва браћа његова и сав онај нараштај.

<sup>7</sup> И синови Израилеви народише се и умножише се, и напредоваше и осилише веома, да их се земља напуни.

<sup>8</sup> Тада наста нов цар у Мисиру, који не знаше за Јосифа;

<sup>9</sup> и рече народу свом: Гле, народ синова Израилевих већи је и силнији од нас.

<sup>10</sup> Него хајде мудро да поступамо с њима, да се не множе, и кад настане рат да не пристану с непријатељима нашим и не ударе на нас и не оду из земље.

<sup>11</sup> И поставише над њима настојнике да их муче тешким пословима; и грађаше народ Израилев Фараону градове Питом и Рамесу.

<sup>12</sup> Али што га више мучаху то се више множаше и напредоваше, да се грожаху од синова Израилљевих.

<sup>13</sup> И жестоко нагоњаху Мисирци синове Израилљеве на послове,

<sup>14</sup> и загорчаваху им живот тешким пословима, блатом и опекама и сваким радом у пољу, и сваким другим послом, на који их жестоко нагоњаху.

<sup>15</sup> И још заповеди цар мисирски бабицама јеврејским, од којих једној беше име Сефора, а другој Фува,

<sup>16</sup> и рече: Кад бабичите Јеврејке, и у порођају видите да је мушко, убијте га, а кад буде женско, нек остане живо.

<sup>17</sup> Али се бабице бојаху Бога, и не чињаху како им рече цар мисирски, него остављаху децу у животу.

<sup>18</sup> А цар мисирски дозва бабице, и рече им: Зашто то чините, те остављате у животу мушку децу?

<sup>19</sup> А бабице рекоше Фараону: Јеврејке нису као жене Мисирке; јаче су; док им дође бабица, оне већ роде.

<sup>20</sup> И Бог учини добро бабицама; и народ се умножи и осили веома;

<sup>21</sup> и што се бабице бојаху Бога, начини им куће.

<sup>22</sup> Тада заповеди Фараон свему народу свом говорећи: Сваког сина који се роди баците у воду, а кћери све остављајте у животу.

## 2

*Мојсијево рођење, чудновато одржање и одгајање. Његово бежање и брак.*

<sup>1</sup> А неко од племена Левијевог отиде и ожени се кћерју Левијевом.

<sup>2</sup> И она затрудне и роди сина; и видећи га лепог кријаше га три месеца.

<sup>3</sup> А кад га не може више крити, уже ковчежић од сите, и обли га смолом и паклином, и метну дете у њ, и однесе га у трску крај реке.

<sup>4</sup> А сестра његова стаде подаље да види шта ће бити од њега.

<sup>5</sup> А кћи Фараонова дође да се купа у реци, и девојке њене ходаху крај реке; и она угледа ковчежић у трсци, и посла дворкињу своју те га извади.

<sup>6</sup> А кад отвори, виде дете, и гле, дете плакаше; и сажали јој се, и рече: То је јеврејско дете.

<sup>7</sup> Тада рече сестра његова кћери Фараоновој: Хоћеш ли да идем да ти дозовем дојкињу Јеврејку, да ти доји дете?

<sup>8</sup> А кћи Фараонова рече јој: Иди. И отиде девојчица, и дозвоа матер детињу.

<sup>9</sup> И кћи Фараонова рече јој: Узми ово дете, и одој ми га, а ја ћу ти платити. И узе жена дете и одоји га.

<sup>10</sup> А кад дете одрасте, одведе га ка кћери Фараоновој, а она га посини; и надеде му име Мојсије говорећи: Јер га из воде извадих.

<sup>11</sup> И кад Мојсије беше велик, изађе к браћи својој, и гледаше невољу њихову. И виде где некакав Мисирац бије човека Јеврејина између браће његове.

<sup>12</sup> И обазрев се и тамо и амо, кад виде да нема никога, уби Мисирца, и закопа га у песак.

<sup>13</sup> И сутрадан изађе опет, а то се два Јеврејина

свађаху, и рече оном који чињаше криво: Зашто бијеш ближњег свог?

<sup>14</sup> А он рече: Ко је тебе поставио кнезом и судијом над нама? Хоћеш ли да ме убијеш као што си убио Мисирца? Тада се Мојсије уплаши и рече: Заиста се дознало.

<sup>15</sup> И Фараон чувши за то тражаше да погуби Мојсија. Али Мојсије побеже од Фараона и дође у земљу мадијанску, и седе код једног студенца.

<sup>16</sup> А свештеник мадијански имаше седам кћери, и оне дођоше и стадоше захватати воду и наливати у појила да напоје стадо оца свог.

<sup>17</sup> А дођоше пастири, и отераше их; а Мојсије уста и одбрани их, и напоји им стадо.

<sup>18</sup> И оне се вратише к оцу свом Рагуилу; а он рече: Што се данас тако брзо вратисте?

<sup>19</sup> А оне рекоше: Један Мисирац одбрани нас од пастира, и нали нам и напоји стадо.

<sup>20</sup> А он рече кћерима својим: Па где је? Зашто остависте тог човека? Зовите га да једе.

<sup>21</sup> И Мојсије се склони да живи код оног човека, и он даде Мојсију кћер своју Сефору.

<sup>22</sup> И она роди сина, и он му надеде име Гирсам, јер сам, рече, дошљак у земљи туђој.

<sup>23</sup> А после много времена умре цар мисирски; и уздисаху од невоље синови Израилјеви и викаху; и вика њихова ради невоље дође до Бога.

<sup>24</sup> И Бог чу уздисање њихово, и опомену се Бог завета свог с Аврамом, с Исаком и с Јаковом.

<sup>25</sup> И погледа Бог на синове Израилјеве, и виде их.

### *Позивање Мојсија.*

<sup>1</sup> А Мојсије пасаше стадо Јотору тасту свом, свештенику мадијанском, и одведе стадо преко пустиње, и дође на гору Божију Хорив.

<sup>2</sup> И јави му се анђео Господњи у пламену огњеном из купине. И погледа, а то купина огњем гори а не сагорева.

<sup>3</sup> И Мојсије рече: Идем да видим ту утвару велику, зашто не сагорева купина.

<sup>4</sup> А Господ кад га виде где иде да види, викну га Бог из купине, и рече: Мојсије! Мојсије! А он одговори: Ево ме.

<sup>5</sup> А Бог рече: Не иди овамо. Изуј обућу своју с ногу својих, јер је место где стојиш света земља.

<sup>6</sup> Још рече: Ја сам Бог оца твог, Бог Аврамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев. А Мојсије заклони лице своје, јер га страх беше гледати у Бога.

<sup>7</sup> И рече Господ: Добро видех невољу народа свог у Мисиру, и чух вику његову од зла које му чине настојници, јер познах муку његову.

<sup>8</sup> И сиђох да га избавим из руку мисирских, и да га изведем из оне земље у земљу добру и пространу, у земљу где млеко и мед тече, на место где су Хананеји и Хетеји и Амореји и Ферезеји и Јевеји и Јевусеји.

<sup>9</sup> И сада ево вика синова Израилљевих дође преда ме, и видех муку, којом их муче Мисирци.

<sup>10</sup> Сада хајде да те пошаљем к Фараону, да изведеш народ мој, синове Израилљеве, из Мисира.

<sup>11</sup> А Мојсије рече Богу: Ко сам ја да идем к Фараону и да изведем синове Израилљеве из Мисира?

<sup>12</sup> А Бог му рече: Ја ћу бити с тобом, и ово нека ти буде знак да сам те ја послао: кад изведеш

народ из Мисира, служићете Богу на овој гори.

<sup>13</sup> А Мојсије рече Богу: Ево, кад отидем к синовима Израиљевим, па им кажем: Бог отаца ваших посла ме к вама, ако ми кажу: Како Му је име? Шта ћу им казати?

<sup>14</sup> А Господ рече Мојсију: Ја сам Онај што јесте. И рече: Тако ћеш казати синовима Израиљевим: Који јесте, Он ме посла к вама.

<sup>15</sup> И опет рече Бог Мојсију: Овако кажи синовима Израиљевим: Господ Бог отаца ваших, Бог Аврамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев, посла ме к вама; то је име моје довека, и то је спомен мој од колена на колена.

<sup>16</sup> Иди, и скупи старешине израиљске, па им реци: Господ Бог отаца ваших јави ми се, Бог Аврамов, Исаков и Јаковљев, говорећи: Доиста обиђох вас, и видех како вам је у Мисиру.

<sup>17</sup> Па рекох: Извешћу вас из невоље мисирске у земљу хананејску и хетејску и аморејску и ферезејску и јевејску и јевусејску, у земљу где тече млеко и мед.

<sup>18</sup> И они ће послушати глас твој; па ћеш ти и старешине израиљске отићи к цару мисирском, и рећи ћете му: Господ Бог јеврејски срете нас, па ти се молимо да изађемо три дана хода у пустињу да принесемо жртву Господу Богу свом.

<sup>19</sup> А ја знам да вам неће допустити цар мисирски да изађете без руке крепке.

<sup>20</sup> Али ћу пружити руку своју, и ударићу Мисир свим чудесима својим, која ћу учинити у њему: и после ће вас пустити.

<sup>21</sup> И учинићу да народ нађе љубав у Мисираца, па кад пођете, нећете поћи празни;

<sup>22</sup> него ће свака жена заискати у суседе своје и у домаћице своје накита сребрног и накита златног

и хаљина; и метнућете на синове своје и на кћери своје, и опленићете Мисир.

## 4

*Мојсије добија обдареност да чини чуда.  
Повратак у Мисир.*

<sup>1</sup> А Мојсије одговори и рече: Али неће ми веровати ни послушати глас мој; јер ће рећи: Није ти се Господ јавио.

<sup>2</sup> А Господ му рече: Шта ти је то у руци? А он одговори: Штап.

<sup>3</sup> А Бог му рече: Баци га на земљу. И баци га на земљу, а он поста змија. И Мојсије побеже од ње.

<sup>4</sup> А Господ рече Мојсију: Пружи руку своју, па је ухвати за реп. И пружи руку своју, и ухвати је, и опет поста штап у руци његовој.

<sup>5</sup> То учини, рече Господ, да верују да ти се јавио Господ Бог отаца њихових, Бог Аврамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев.

<sup>6</sup> И опет му рече Господ: Тури сада руку своју у недра своја. И он тури руку своју у недра своја; а кад је извади из недара, а то рука му губава, бела као снег.

<sup>7</sup> А Бог му рече: Тури опет руку своју у недра своја. И опет тури руку своју у недра своја; а кад је извади из недара, а то опет постала као и остало тело његово.

<sup>8</sup> Тако, рече Бог, ако ти не узверују и не послушају глас твој за први знак, послушаће за други знак.

<sup>9</sup> Ако ли не узверују ни за та два знака и не послушају глас твој, а ти захвати воде из реке, и пролиј на земљу, и претвориће се вода коју захватиш из реке, и проврћи ће се у крв на земљи.

<sup>10</sup> А Мојсије рече Господу: Молим Ти се, Господе, нисам речит човек, нити сам пре био нити сам откако си проговорио са слугом својим, него сам спорих уста и спорог језика.

<sup>11</sup> А Господ му рече: Ко је дао уста човеку? Или ко може створити немог или глувог или окатог или слепог? Зар не ја, Господ?

<sup>12</sup> Иди дакле, ја ћу бити с устима твојим, и учићу те шта ћеш говорити.

<sup>13</sup> А Мојсије рече: Молим Те, Господе, пошљи оног кога треба да пошаљеш.

<sup>14</sup> И разгневи се Господ на Мојсија, и рече му: Није ли ти брат Арон Левит? Знам да је он речит; и ево он ће те срести, и кад те види обрадоваће се у срцу свом.

<sup>15</sup> Њему ћеш казати и метнућеш ове речи у уста његова, и ја ћу бити с твојим устима и с његовим устима, и учићу вас шта ћете чинити.

<sup>16</sup> И он ће место тебе говорити народу, и он ће бити теби место уста, а ти ћеш бити њему место Бога.

<sup>17</sup> А тај штап узми у руку своју, њим ћеш чинити чудеса.

<sup>18</sup> И отиде Мојсије, и врати се к Јотору тасту свом, и рече му: Пусти ме да идем, да се вратим к браћи својој у Мисиру, да видим јесу ли још у животу. И рече Јотор Мојсију: Иди с миром.

<sup>19</sup> И рече Господ Мојсију у земљи мадијанској: Иди, врати се у Мисир, јер су помрли сви који су тражили душу твоју.

<sup>20</sup> И узе Мојсије жену своју и синове своје, и посади их на магарца, и пође натраг у земљу мисирску. И узе Мојсије штап Божји у руку своју.

<sup>21</sup> И рече Господ Мојсију: Кад отидеш и вратиш се у Мисир, гледај да учиниш пред Фараоном сва чудеса која ти метнух у руку: а ја ћу учинити да му отворне срце и не пусти народ.

<sup>22</sup> А ти ћеш рећи Фараону: Овако каже Господ: Израилъ је син мој, првенац мој.

<sup>23</sup> И казах ти: Пусту сина мог да ми послужи. А ти га не хте пустити; ево ја ћу убити сина твог, првенца твог.

<sup>24</sup> И кад беше на путу у гостионици, дође к њему Господ и хтеде да га убије.

<sup>25</sup> А Сефора узе оштар нож, и обреза сина свог, и окрајак баци к ногама његовим говорећи: Ти си ми крвав заручник.

<sup>26</sup> Тада га остави Господ; а она ради обрезања рече: Крвав заручник.

<sup>27</sup> А Господ рече Арону: Изиђи у пустињу на сусрет Мојсију. И отиде и сrete га на гори Божијој, и пољуби га.

<sup>28</sup> И Мојсије каза Арону све речи Господње, за које га посла, и све знаке које му заповеди.

<sup>29</sup> И отидоше Мојсије и Арон, и скупише све старешине синова Израилљевих.

<sup>30</sup> И Арон каза све речи, које беше рекао Господ Мојсију, а Мојсије учини знаке пред народом.

<sup>31</sup> И народ верова; и разумеше да је Господ походио синове Израилљеве и видео невољу њихову; и савивши се поклонише се.

## 5

*Фараон презире Мојсија а народ још горе пати.*

<sup>1</sup> А после изађоше Мојсије и Арон пред Фараона, и рекоше му: Овако вели Господ Бог Израилљев: Пусту народ мој да ми празнују празник у пустињи.

<sup>2</sup> Али Фараон рече: Ко је Господ да послушам глас његов и пустим Израиља? Не знам Господа, нити ћу пустити Израиља.

<sup>3</sup> А они рекоше: Бог јеврејски сrete нас; молимо ти се да отидемо три дана хода у пустињу да принесемо жртву Господу Богу свом, да не пошаље на нас помор или мач.

<sup>4</sup> А цар мисирски рече им: Мојсије и Ароне, зашто одвлачите народ од рада његовог? Идите на свој посао.

<sup>5</sup> Још рече Фараон: Ето, народа је много у земљи; а ви још хоћете да оставља своје послове.

<sup>6</sup> И у исти дан заповеди Фараон настојницима над народом и управитељима његовим, и рече:

<sup>7</sup> Од сад немојте давати народу плеву за опеке као до сада, нека иду сами и купе себи плеву.

<sup>8</sup> А колико су опека до сад начињали толико изгоните и од сад, нити шта смањите; јер беспосличе, и зато вичу говорећи: Да идемо да принесемо жртву Богу свом.

<sup>9</sup> Ваља навалити послове на те људе, па ће радити и неће слушати лажљиве речи.

<sup>10</sup> И изашавши настојници народни и управитељи рекоше народу говорећи: Тако вели Фараон: Ја вам нећу давати плеву.

<sup>11</sup> Идите сами и купите себи плеву где нађете, а од посла вам се неће попустити ништа.

<sup>12</sup> И разиђе се народ по свој земљи мисирској да чупа стрњику место плеве.

<sup>13</sup> А настојници наваљиваху говорећи: Свршујте послове своје колико долази на дан, као кад је било плеве.

<sup>14</sup> И управитељи синова Израилљевих, које поставише над њима настојници Фараонови, допадаху боја, и говораше им се: Зашто ни јуче

ни данас не начинисте онолико опека колико вам је одређено, као пре?

<sup>15</sup> И отидоше управитељи синова Израилљевих, и повикаше к Фараону говорећи: Зашто чиниш тако слугама својим?

<sup>16</sup> Плева се не даје слугама твојим, па опет кажу нам: Градите опеке. И ево бију слуге твоје, а крив је твој народ.

<sup>17</sup> А он рече: Беспосличите, беспосличите, и зато говорите: Да идемо да принесемо жртву Господу.

<sup>18</sup> Него идите, радите; плева вам се неће давати, а опеке да дајете на број.

<sup>19</sup> И управитељи синова Израилљевих видеше да је зло по њих што им се каза: Да не буде опека мање на дан.

<sup>20</sup> И отишавши од Фараона сretoше Мојсија и Арона, који изиђоше пред њих.

<sup>21</sup> Па им рекоше: Господ нека вас види и суди, што нас омразисте Фараону и слугама његовим, и дадoste им мач у руку да нас побију.

<sup>22</sup> И Мојсије се врати ка Господу и рече: Господе, зашто си навукао то зло на народ? Зашто си ме послао?

<sup>23</sup> Јер откако изиђох пред Фараона и проговорих у твоје име, још горе поступа с народом овим, а Ти не избави народ свој.

## 6

*Мојсије добија нове заповести од Бога. Списак племена.*

<sup>1</sup> А Господ рече Мојсију: Сад ћеш видети шта ћу учинити Фараону; јер под руком крепком пустиће их, и истераће их из земље своје под руком крепком.

<sup>2</sup> Још говори Бог Мојсију и рече му: Ја сам Господ.

<sup>3</sup> И јавио сам се Авраму, Исаку и Јакову именом Бог Свемогући, а именом својим, Господ, не бих им познат.

<sup>4</sup> И учиних завет свој с њима да ћу им дати земљу хананску, земљу у којој беху дошљаци, у којој живљаху као странци.

<sup>5</sup> И чух уздисање синова Израиљевих, које Мисирци држе у ропству, и опоменух се завета свог.

<sup>6</sup> Зато кажи синовима Израиљевим: Ја сам Господ, и извешћу вас испод бремена мисирских, и опростићу вас ропства њиховог, и избавићу вас мишицом подигнутом и судовима великим.

<sup>7</sup> И узећу вас да ми будете народ, и ја ћу вам бити Бог, те ћете познати да сам ја Господ Бог ваш, који вас изводим испод бремена мисирских.

<sup>8</sup> Пак ћу вас одвести у своју земљу, за коју подигох руку своју заклињући се да ћу је дати Авраму, Исаку и Јакову; и даћу вам је у наследство, ја Господ.

<sup>9</sup> И Мојсије каза тако синовима Израиљевим; али не послушаше Мојсија од слабости духа свог и од љутог ропства.

<sup>10</sup> И Господ рече Мојсију говорећи:

<sup>11</sup> Иди, кажи Фараону, цару мисирском, нека пусти синове Израиљеве из земље своје.

<sup>12</sup> А Мојсије проговори пред Господом и рече: Ето, синови Израиљеви не послушаше ме, а како ће ме послушати Фараон, кад сам необрезаних усана?

<sup>13</sup> Али Господ говори Мојсију и Арону, и заповеди им да иду к синовима Израиљевим и к Фараону, да изведу синове Израиљеве из земље мисирске.

<sup>14</sup> Ово су поглавице у домовима отаца својих: синови Рувима, првенца Израилјевог: Енох и Фалуј, Асрон и Хармија; то су породице Рувимове.

<sup>15</sup> А синови Симеунови: Јемуило и Јамин и Аод и Ахин и Сар и Саул, син неке Хананејке; то су породице Симеунове.

<sup>16</sup> А ово су имена синова Левијевих по породицама њиховим: Гирсон и Кат и Мерарије; а Левије поживе сто и тридесет и седам година.

<sup>17</sup> А ово су синови Гирсонови: Ловеније и Семеј по породицама својим.

<sup>18</sup> А синови Катови: Амрам и Исар и Хеврон и Озило; а Кат поживе сто и тридесет и три године.

<sup>19</sup> А синови Мераријеви: Молија и Мусија. То су породице Левијеве по лозама својим.

<sup>20</sup> А Амрам се ожени Јохаведом братучедом својом, и она му роди Арона и Мојсија. А поживе Амрам сто и тридесет и седам година.

<sup>21</sup> А синови Исарови беху: Кореј и Нафек и Зехрија.

<sup>22</sup> А синови Озилови: Мисаило и Елисафан и Сегрија.

<sup>23</sup> А Арон се ожени Јелисаветом кћерју Аминадавовом, сестром Насономом; и она му роди Надава и Авијуда и Елеазара и Итамара.

<sup>24</sup> А синови Корејеви беху: Асир и Елкана и Авијасар. То су породице Корејеве.

<sup>25</sup> И Елеазар, син Аронов, ожени се једном од кћери Футилових, и она му роди Финеса. То су поглавице између отаца левитских по својим породицама.

<sup>26</sup> То је Арон и Мојсије, којима рече Господ: Изведите синове Израилјеве из земље мисирске у четама њиховим.

<sup>27</sup> То су који говорише Фараону, цару мисирском, да изведу синове Израилјеве из Мисира; то је Мојсије и то је Арон.

<sup>28</sup> И кад Господ говораше Мојсију у земљи мисирској,

<sup>29</sup> рече Господ Мојсију говорећи: Ја сам Господ; кажи Фараону цару мисирском све што сам ти казао.

<sup>30</sup> И Мојсије рече пред Господом: Ево сам необрезаних усана, па како ће ме послушати Фараон?

## 7

*Мојсије и Арон чине чуда пред Фараоном.  
Претварање воде у крв.*

<sup>1</sup> И Господ рече Мојсију: Ево, поставио сам те да си Бог Фараону; а Арон брат твој биће пророк твој.

<sup>2</sup> Говорићеш све што ти заповедим; Арон, пак, брат твој говориће Фараону да пусти синове Израилјеве из земље своје.

<sup>3</sup> А ја ћу учинити да отврдне срце Фараону, те ћу умножити знаке своје и чудеса своја у земљи мисирској.

<sup>4</sup> И неће вас ипак послушати Фараон; а ја ћу метнути руку своју на Мисир, и извешћу војску своју, народ свој, синове Израилјеве из земље мисирске судовима великим.

<sup>5</sup> И познаће Мисирци да сам ја Господ, кад дигнем руку своју на Мисир, и изведем синове Израилјеве између њих.

<sup>6</sup> И учини Мојсије и Арон, како им заповеди Господ, тако учинише.

<sup>7</sup> А Мојсију беше осамдесет година, а Арону осамдесет и три године, кад говораху с Фараоном.

<sup>8</sup> И рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

<sup>9</sup> Кад вам каже Фараон и рече: Учините како чудо, онда реци Арону: Узми штап свој, и баци га пред Фараона; те ће се преметнути у змију.

<sup>10</sup> И изађоше Мојсије и Арон пред Фараона, и учинише како заповеди Господ; и баци Арон штап свој пред Фараона и пред слуге његове, и преметну се у змију.

<sup>11</sup> А Фараон дозвола мудраце и врачаре; те и врачари мисирски учинише тако својим врачањем.

<sup>12</sup> И бацише сваки свој штап, и преметнуше се штапови у змије; али штап Аронов прождре њихове штапове.

<sup>13</sup> И отврдну срце Фараоново, и не послуша их, као што беше казао Господ.

<sup>14</sup> И рече Господ Мојсију: Отежа срце Фараоново; неће да пусти народ.

<sup>15</sup> Иди ујутру к Фараону. Гле, он ће изаћи на воду, па стани према њему на обали, а штап који се био преметнуо у змију узми у руку.

<sup>16</sup> И реци му: Господ Бог јеврејски посла ме к теби да ти кажем: Пусти народ мој да ми послужи у пустињи. Али ти ето још не послуша.

<sup>17</sup> Зато Господ овако вели: Овако ћеш познати да сам ја Господ: ево, ударићу штапом што ми је у руци по води што је у реци, и преметнуће се у крв.

<sup>18</sup> И рибе у реци помреће, и река ће се усмрдети, и Мисирци ће се узмучити тражећи воде да пију из реке.

<sup>19</sup> И Господ рече Мојсију: Реци Арону: Узми штап свој, и пружи руку своју на воде мисирске, на потоке, на реке и на језера њихова и на сва

зборишта вода њихових; и праметнуће се у крв, и биће крв по свој земљи мисирској, и по судима дрвеним и каменим.

<sup>20</sup> И учинише Мојсије и Арон како им заповеди Господ; и подигавши Арон штап свој удари по води која беше у реци пред Фараоном и слугама његовим. И сва вода што беше у реци праметну се у крв.

<sup>21</sup> И помреше рибе што беху у реци, и усмрде се река тако да не могаху Мисирци пити воде из реке, и беше крв по свој земљи мисирској.

<sup>22</sup> Али и врачари мисирски учинише тако својим врачањем; и срце Фараону отврдну, те их не послуша, као што беше казао Господ.

<sup>23</sup> И окренувши се Фараон отиде кући својој, и не мари ни за то.

<sup>24</sup> А Мисирци сви копаше око реке тражећи воде да пију; јер не могаху пити воде из реке.

<sup>25</sup> И наврши се седам дана како реку удари Господ.

## 8

### *Патње од жаба, бубина и ушију.*

<sup>1</sup> И рече Господ Мојсију: Иди к Фараону, и реци му: Овако вели Господ: Пустити народ мој, да ми послужи.

<sup>2</sup> Ако ли нећеш пустити, ево ћу морити сву земљу жабама.

<sup>3</sup> И река ће се напунити жаба, и оне ће изаћи и скакати теби по кући и по клети где спаваш и по постељи твојој и по кућама слуга твојих и народа твог и по пећима твојим и по наћвама твојим;

<sup>4</sup> и на тебе и на народ твој и на све слуге твоје скакаће жабе.

<sup>5</sup> И рече Господ Мојсију: Кажу Арону: Пружи руку своју са штапом својим на реке и на потоке и на језера, и учини нек изађу жабе на земљу мисирску.

<sup>6</sup> И пружи Арон руку своју на воде мисирске, и изађоше жабе и покрише земљу мисирску.

<sup>7</sup> Али и врачари мисирски учинише тако својим врачањем, учинише те изађоше жабе на земљу мисирску.

<sup>8</sup> А Фараон дозва Мојсија и Арона и рече: Молите Господа да уклони жабе од мене и од народа мог, пак ћу пустити народ да принесу жртву Господу.

<sup>9</sup> А Мојсије рече Фараону: Част да ти је нада мном! Докле да му се молим за те и за слуге твоје и за народ твој да одбије жабе од тебе и из кућа твојих, и само у реци да остану?

<sup>10</sup> А он рече: До сутра. А Мојсије рече: Биће како си казао, да познаш да нико није као Господ Бог наш.

<sup>11</sup> Отићи ће жабе од тебе и из кућа твојих и од слуга твојих и од народа твог; само ће у реци остати.

<sup>12</sup> И отиде Мојсије и Арон од Фараона; и завапи Мојсије ка Господу за жабе које беше пустио на Фараона.

<sup>13</sup> А Господ учини по речи Мојсијевој; и поцркаше жабе, и опростише их се куће и села и поља.

<sup>14</sup> И на гомиле их гртаху, да је смрдела земља.

<sup>15</sup> А кад Фараон виде где одахну, отврдну му срце, и не послуша их, као што беше казао Господ.

<sup>16</sup> А Господ рече Мојсију: Кажу Арону: Пружи штап свој, и удари по праху на земљи, нек се

претвори у уши по свој земљи мисирској.

<sup>17</sup> И учинише тако: Арон пружи руку своју са штапом својим, и удари по праху на земљи, и посташе уши по људима и по стоци, сав прах на земљи претвори се у уши по целој земљи мисирској.

<sup>18</sup> А гледаше и врачари мисирски врачањем својим да учине да постану уши, али не могоше. И беху уши по људима и по стоци.

<sup>19</sup> И рекоше врачари Фараону: Ово је прст Божји. Али опет отврдну срце Фараону, те их не послуша као што беше казао Господ.

<sup>20</sup> А Господ рече Мојсију: Устани рано и изађи пред Фараона, ево, он ће изаћи к води, па му реци: Овако вели Господ: Пустите народ мој да ми послужи.

<sup>21</sup> Ако ли не пустиш народ мој, ево, пустићу на тебе и на слуге твоје и на народ твој и на куће твоје свакојаке бубине, и напуниће се бубина куће мисирске и земља на којој су.

<sup>22</sup> Али ћу у тај дан одвојити земљу гесемску, где живи мој народ, и онде неће бити бубина, да познаш да сам ја Господ на земљи.

<sup>23</sup> И поставићу разлику између народа свог и народа твог. Сутра ће бити знак тај.

<sup>24</sup> И учини Господ тако, и дођоше силне бубине у кућу Фараонову и у куће слуга његових и у сву земљу мисирску, да се све у земљи поквари од бубина.

<sup>25</sup> И Фараон дозвољава Мојсија и Арона, и рече им: Идите, принесите жртву Богу свом овде у земљи.

<sup>26</sup> А Мојсије рече: Не ваља тако; јер бисмо принели на жртву Господу Богу свом што је нечисто Мисирцима; а кад бисмо принели на

жртву што је нечисто Мисирцима на очи њихове, не би ли нас побили камењем?

<sup>27</sup> Три дана хода треба да идемо у пустињу да принесемо жртву Господу Богу свом, као што нам је казао.

<sup>28</sup> А Фараон рече: Пустићу вас да принесете жртву Господу Богу свом у пустињи; али да не идете даље; па се молити за ме.

<sup>29</sup> А Мојсије рече: Ево ја идем од тебе, и молићу се Господу да отиду бубине од Фараона и од слуга његових и од народа његовог сутра; али немој опет да превариш, и да не пустиш народ да принесе жртву Господу.

<sup>30</sup> И отиде Мојсије од Фараона, и помоли се Господу.

<sup>31</sup> И учини Господ по речи Мојсијевој, те отидоше бубине од Фараона и од слуга његових и од народа његовог; не оста ни једна.

<sup>32</sup> Али опет отврдну срце Фараоново, и не пусти народ.

## 9

### *Помор. Црне богиње. Град.*

<sup>1</sup> Тада рече Господ Мојсију: Иди к Фараону, и реци му: Овако вели Господ Бог јеврејски: Пусти народ мој да ми послужи;

<sup>2</sup> ако ли их не пустиш него их још станеш задржавати,

<sup>3</sup> ево, рука Господња доћи ће на стоку твоју у пољу, на коње, на магарце, на камиле, на волове и на овце, с помором врло великим.

<sup>4</sup> А одвојиће Господ стоку израиљску од стоке мисирске; те од свега што је синова Израиљевих неће погинути ништа.

<sup>5</sup> И поставио је Господ рок рекавши: Сутра ће то учинити на земљи Господ.

<sup>6</sup> И Господ учини то сутрадан, и сва стока мисирска угину; а од стоке синова Израилјевих не угину ниједно.

<sup>7</sup> И посла Фараон да виде, и гле, од стоке израилјске не угину ниједно; ипак отврдну срце Фараону, и не пусти народ.

<sup>8</sup> Тада рече Господ Мојсију и Арону: Узмите пепела из пећи пуне прегршти, и Мојсије нека га баци у небо пред Фараоном;

<sup>9</sup> и постаће прах по свој земљи мисирској, а од њега ће постати красте пуне гноја и на људима и на стоци по свој земљи мисирској.

<sup>10</sup> И узеше пепела из пећи, и стадоше пред Фараона, и баци га Мојсије у небо, и посташе красте пуне гноја по људима и по стоци.

<sup>11</sup> И врачари не могоше стајати пред Мојсијем од краста; јер беху красте и на врачарима и на свим Мисирцима.

<sup>12</sup> И Господ учини те отврдну срце Фараоново, и не послуша их, као што беше казао Господ Мојсију.

<sup>13</sup> После рече Господ Мојсију: Устани рано и изађи пред Фараона, и реци му: Овако вели Господ Бог јеврејски: Пусти народ мој да ми послужи.

<sup>14</sup> Јер ћу сада пустити сва зла своја на срце твоје и на слуге твоје и на народ твој, да знаш да нико није као ја на целој земљи.

<sup>15</sup> Јер сада кад пружих руку своју, могах и тебе и народ твој ударити помором, па те не би више било на земљи;

<sup>16</sup> али те оставих да покажем на теби силу своју, и да се приповеда име моје по свој земљи.

<sup>17</sup> И ти се још подижеш на мој народ, и нећеш да га пустиш?

<sup>18</sup> Ево, сутра ћу у ово доба пустити град врло велик, каквог није било у Мисиру откако је постао па осада.

<sup>19</sup> Зато сада пошљи, те скупи стоку своју и шта год имаш у пољу, јер ће пасти град на све људе и на стоку што се затече у пољу и не буде скупљено у кућу, и изгинуће.

<sup>20</sup> Који се год између слуга Фараонових побоја речи Господње, он брже скупи слуге своје и стоку своју у кућу;

<sup>21</sup> а који не мараше за реч Господњу, он остави слуге своје и стоку своју у пољу.

<sup>22</sup> И Господ рече Мојсију: Пружи руку своју к небу, нека удари град по свој земљи мисирској, на људе и на стоку и на све биље по пољу у земљи мисирској.

<sup>23</sup> И Мојсије пружи штап свој к небу, и Господ пусти громове и град, да огањ скакаше на земљу. И тако Господ учини, те паде град на земљу мисирску.

<sup>24</sup> А беше град и огањ смешан с градом силан веома, каквог не беше у свој земљи мисирској откако је људи у њој.

<sup>25</sup> И поби град по свој земљи мисирској шта год беше у пољу од човека до живинчета; и све биље у пољу потре град, и сва дрвета у пољу поломи.

<sup>26</sup> Само у земљи гесемској, где беху синови Израилјеви, не беше града.

<sup>27</sup> Тада посла Фараон, те дозва Мојсија и Арона, и рече им: Сада згреших; Господ је праведан, а ја и мој народ јесмо безбожници.

<sup>28</sup> Молите се Господу, јер је доста, нека престану гровови Божји и град, па ћу вас пустити, и више вас неће нико устављати.

<sup>29</sup> А Мојсије му рече: Кад изађем иза града, раширићу руке своје ка Господу, а гровови ће престати и града неће више бити, да знаш да је Господња земља.

<sup>30</sup> А ти и слуге твоје знам да се још нећете бојати Господа Бога.

<sup>31</sup> И пропаде лан и јечам, јер јечам беше класао, а лан се главичио.

<sup>32</sup> А пшеница и крупник не пропаде, јер беше позно жито.

<sup>33</sup> И Мојсије отишавши од Фараона иза града рашири руке своје ка Господу, и престаше гровови и град, и дажд не падаше на земљу.

<sup>34</sup> Али Фараон видевши где преста дажд и град и гровови, стаде опет грешити, и срце му отврдну и њему и слугама његовим.

<sup>35</sup> Отврдну срце Фараону, те не пусти синове Израилјеве, као што беше казао Господ преко Мојсија.

## 10

### *Скакавци и тама.*

<sup>1</sup> А Господ рече Мојсију: Иди к Фараону, јер сам ја учинио да отврдне срце његово и срце слуга његових, да учиним ове знаке своје међу њима,

<sup>2</sup> и да приповедаш синовима својим и унуцима својим шта учиних у Мисиру и какве знаке своје показах на њима, да бисте знали да сам ја Господ.

<sup>3</sup> И отиде Мојсије и Арон к Фараону, и рекоше му: Овако вели Господ Бог јеврејски: Докле ћеш се противити да се не понизиш преда мнош? Пустите народ мој да ми послужи.

<sup>4</sup> Јер ако нећеш пустити народ мој, ево сутра ћу нанети скакавце на земљу твоју;

<sup>5</sup> и покриће сву земљу да се неће видети земља, и појешће остатак што се сачувао, који вам је остао иза града, и појешће сва дрвета што вам расту у пољу.

<sup>6</sup> И напуниће их се куће твоје и куће свих слуга твојих и куће свих Мисираца, шта нису видели оци твоји ни оци отаца твојих, откако су постали на земљи до данас. И окренувши се отиде од Фараона.

<sup>7</sup> А слуге рекоше Фараону: Докле ће нас тај мучити? Пустите их нека послуже Господу Богу свом. Зар још не видиш где пропаде Мисир?

<sup>8</sup> И дозволаше опет Мојсија и Арона пред Фараона, и рече им: Идите, послужите Господу Богу свом. А који су што ће ићи?

<sup>9</sup> А Мојсије рече: С децом својом и са старцима својим ићи ћемо, са синовима својим и са кћерима својим, са стоком својом ситном и крупном ићи ћемо, јер имамо празник Господњи.

<sup>10</sup> А он им рече: Тако био Господ с вама, како ћу вас ја пустити с децом вашом! Видите да зло мислите.

<sup>11</sup> Неће бити тако; него ви људи идите и послужите Господу, јер то иштете. И отера их од себе Фараон.

<sup>12</sup> Тада рече Господ Мојсију: Пружи руку своју на земљу мисирску, да дођу скакавци на земљу мисирску и поједу све биље по земљи, шта год оста иза града.

<sup>13</sup> И пружи Мојсије штап свој на земљу мисирску, и Господ наведе устоку на земљу, те дува цели дан и целу ноћ; а кад свану, донесе устока скакавце.

14 И дођоше скакавци на сву земљу мисирску, и нападаше по свим крајевима мисирским силни веома, каквих пре никада није било нити ће кад бити онаких.

15 И покрише сву земљу, да се земља не виђаше, и поједоше сву траву на земљи и сав род на дрветима, што оста иза града, и не оста ништа зелено од дрвета и од биља пољског у свој земљи мисирској.

16 Тада Фараон брже дозвољава Мојсија и Арона, и рече: Згреших Господу Богу вашем и вама.

17 Али ми још сада само опрости грех мој, и молите се Господу Богу свом да уклони од мене само ову смрт.

18 И отиде Мојсије од Фараона, и помоли се Господу.

19 И окрену Господ ветар од запада врло јак, који узе скакавце и баци их у Црвено море, и не оста ниједан скакавац у целој земљи мисирској.

20 Али Господ учини те отврдну срце Фараону, и не пусти синове Израилеве.

21 И рече Господ Мојсију: Пружи руку своју к небу, и биће тама по земљи мисирској таква да ће је пипати.

22 И Мојсије пружи руку своју к небу, и поста густа тама по свој земљи мисирској за три дана.

23 Не виђаху један другог, и нико се не маче с места где беше за три дана; али се код свих синова Израилевих видело по становима њиховим.

24 Тада Фараон дозвољава Мојсија, и рече: Идите, послужите Господу; само стока ваша ситна и крупна нека остане, а деца ваша нека иду с вама.

25 А Мојсије рече: Треба да нам даш и шта ћемо принети и сажећи на жртву Господу Богу свом;

<sup>26</sup> зато и стока наша нек иде с нама, да не остане ни папка, јер између ње треба да узмемо чим ћемо послужити Господу Богу свом, а не знамо којим ћемо послужити Господу докле не дођемо онамо.

<sup>27</sup> Али Господ учини те отврдну срце Фараону, и не хте их пустити.

<sup>28</sup> И рече му Фараон: Иди од мене, и чувај се да ми више не дођеш на очи, јер ако ми дођеш на очи, погинућеш.

<sup>29</sup> А Мојсије рече: Право си казао; нећу ти више доћи на очи.

## 11

*Заповест о изласку из Мисира. Претња десетом патњом.*

<sup>1</sup> А Господ рече Мојсију: Још ћу једно зло пустити на Фараона и на Мисир, па ће вас онда пустити; пустиће сасвим, и још ће вас терати.

<sup>2</sup> А сада кажи народу нека сваки човек иште у суседа свог и свака жена у суседе своје накита сребрних и накита златних.

<sup>3</sup> И Господ учини те народ нађе љубав у Мисираца; и сам Мојсије беше врло велик човек у земљи мисирској код слуга Фараонових и код народа.

<sup>4</sup> И рече Мојсије: Овако вели Господ: Око поноћи проћи ћу кроз Мисир,

<sup>5</sup> и помреће сви првенци у земљи мисирској, од првенца Фараоновог, који хтеде седети на престолу његовом, до првенца слушкиње за жрвњем, и од стоке шта је год првенац.

<sup>6</sup> И биће вика велика по свој земљи мисирској, какве још није било нити ће је кад бити.

<sup>7</sup> А код синова Израилљевих нигде неће ни пас језиком својим маћи ни међу људима ни међу стоком, да знате да је Господ учинио разлику између Израилљаца и Мисираца.

<sup>8</sup> И доћи ће све те слуге твоје к мени, и поклониће ми се говорећи: Иди, и ти и сав народ који је пристао за тобом. И онда ћу изаћи. И отиде Мојсије од Фараона с великим гневом.

<sup>9</sup> А Господ рече Мојсију: Неће вас послушати Фараон, да бих умножио чудеса своја у земљи мисирској.

<sup>10</sup> И Мојсије и Арон учинише сва ова чудеса пред Фараоном, а Господ учини те отврдну срце Фараону, и не пусти синове Израилљеве из земље своје.

## 12

*Ускришње јагње. Погубљење првенаца. Почетак изласка.*

<sup>1</sup> И рече Господ Мојсију и Арону у земљи мисирској говорећи:

<sup>2</sup> Овај месец да вам је почетак месецима, да вам је први месец у години.

<sup>3</sup> Кажите свему збору Израилљевом и реците: Десетог дана овог месеца сваки нека узме јагње или јаре, по породицама, по једно на дом;

<sup>4</sup> ако ли је дом мали за јагње или јаре, нека узме к себи суседа, који му је најближи, с онолико душа колико треба да могу појести јагње или јаре.

<sup>5</sup> А јагње или јаре да вам буде здраво, мушко, од године; између оваца или између коза узмите.

<sup>6</sup> И чувајте га до четрнаестог дана овог месеца, а тада савколики збор Израилљев нека га закоље увече.

<sup>7</sup> И нека узму крви од њега и покропе оба довратка и горњи праг на кућама у којима ће га јести.

<sup>8</sup> И нека једу месо исте ноћи, на ватри печено, с хлебом пресним и са зељем горким нека једу.

<sup>9</sup> Немојте јести сирово ни у води кувано, него на ватри печено, с главом и с ногама и с дробом.

<sup>10</sup> И ништа немојте оставити до јутра; ако ли би шта остало до јутра, спалите на ватри.

<sup>11</sup> А овако једите: опасани, обућа да вам је на ногу и штап у руци, и једите хитно, јер је пролазак Господњи.

<sup>12</sup> Јер ћу проћи по земљи мисирској ту ноћ, и побићу све првенце у земљи мисирској од човека до живинчета, и судићу свим боговима мисирским, ја Господ.

<sup>13</sup> А крв она биће вам знак на кућама, у којима ћете бити; и кад видим крв, проћи ћу вас, те неће бити међу вама помора, кад станем убијати по земљи мисирској.

<sup>14</sup> И тај ће вам дан бити за спомен, и празноваћете га Господу од колена до колена; празнујте га законом вечним.

<sup>15</sup> Седам дана једите хлебове пресне, и првог дана уклоните квасац из кућа својих; јер ко би год јео шта с квасцем од првог дана до седмог, истребиће се она душа из Израилља.

<sup>16</sup> Први дан биће свети сабор; тако и седми дан имаћете свети сабор; никакав посао да се не ради у те дане, осим шта треба за јело свакој души, то ћете само готовити.

<sup>17</sup> И држите дан пресних хлебова, јер у тај дан изведох војске ваше из земље мисирске; држите тај дан од колена до колена законом вечним.

<sup>18</sup> Првог месеца четрнаести дан увече почните јести пресне хлебове па до двадесет првог дана истог месеца увече.

<sup>19</sup> За седам дана да се не нађе квасца у кућама вашим; јер ко би год јео шта с квасцем, истребиће се она душа из збора Израилјевог, био дошљак или рођен у земљи.

<sup>20</sup> Ништа с квасцем немојте јести, него једите хлеб пресан по свим становима својим.

<sup>21</sup> И сазва Мојсије све старешине израилске, и рече им: Изберите и узмите себи јагње или јаре по породицама својим, и закољите пасху.

<sup>22</sup> И узмите киту исопа и замочите је у крв, која ће бити у здели, и покропите горњи праг и оба довратка крвљу, која ће бити у здели, и ниједан од вас да не излази на врата кућна до јутра.

<sup>23</sup> Јер ће изаћи Господ да бије Мисир, па кад види крв на горњем прагу и на оба довратка, проћи ће Господ мимо она врата, и неће дати крвнику да уђе у куће ваше да убија.

<sup>24</sup> И држите ово као закон теби и синовима твојим до века.

<sup>25</sup> И кад дођете у земљу коју ће вам дати Господ, као што је казао, држите ову службу.

<sup>26</sup> И кад вам кажу синови ваши: Каква вам је то служба?

<sup>27</sup> Реците: Ово је жртва за пролазак Господњи, кад прође куће синова Израилјевих у Мисиру убијајући Мисирце, а домове наше сачува. Тада народ сави главу и поклони се.

<sup>28</sup> И отидоше и учинише синови Израилјеви, како заповеди Господ преко Мојсија и Арона, тако учинише.

29 А око поноћи поби Господ све првенце у земљи мисирској од првенца Фараоновог који хтеде седети на престолу његовом до првенца сужња у тамници, и шта год беше првенац од стоке.

30 Тада уста Фараон оне ноћи, он и све слуге његове и сви Мисирци, и би вика велика у Мисиру, јер не беше куће у којој не би мртваца.

31 И дозва Мојсија и Арона по ноћи и рече: Устајте, идите из народа мог и ви и синови Израилјеви, и отидите, послужите Господу, као што говористе.

32 Узмите и овце своје и говеда своја, као што говористе, и идите, па и мене благословите.

33 И Мисирци наваљиваху на народ да брже иду из земље, јер говораху: Изгибосмо сви.

34 И народ узе тесто своје још неускисло, умотавши га у хаљине своје, на рамена своја.

35 И учинише синови Израилјеви по заповести Мојсијевој, и заискаше у Мисираца накита сребрних и накита златних и хаљина.

36 И Господ учини, те народ нађе љубав у Мисираца, те им дадоше; тако опленише Мисирце.

37 И отидоше синови Израилјеви из Рамесе у Сохот, око шест стотина хиљада пешака, самих људи осим деце.

38 И других људи много отиде с њима, и стоке ситне и крупне врло много.

39 И од теста које изнесоше из Мисира испекоше погаче пресне, јер не беше ускисло кад их потераше Мисирци, те не могаше оклевати, нити спремише себи брашњенице.

<sup>40</sup> А бавише се синови Израилјеви у Мисиру четири стотине и тридесет година.

<sup>41</sup> И кад се наврши четири стотине и тридесет година, у исти дан изађоше све војске Господње из земље мисирске.

<sup>42</sup> Та се ноћ светкује Господу, у коју их изведе из Мисира; то је ноћ Господња, коју треба да светкују синови Израилјеви од колена на колена.

<sup>43</sup> И рече Господ Мојсију и Арону: Ово нека буде закон за пасху: ниједан туђин да је не једе;

<sup>44</sup> а сваки слуга ваш купљен за новце, кад га обрежете, онда нека је једе.

<sup>45</sup> Дошљака или најамника да је не једе.

<sup>46</sup> У истој кући да се једе, да не изнесете меса од ње из куће, и кости да јој не преломите.

<sup>47</sup> Сав збор Израилјев нека чини тако.

<sup>48</sup> Ако би код тебе седео туђин и хтео би светковати пасху Господњу, нека му се обрежу све мушкиње, па онда нека приступи да је светкује, и нека буде као рођен у земљи; а нико необрезан да је не једе.

<sup>49</sup> Закон један да је и рођеном у земљи и дошљаку који седи међу вама.

<sup>50</sup> И учинише сви синови Израилјеви како заповеди Господ Мојсију и Арону, тако учинише.

<sup>51</sup> И тај дан изведе Господ синове Израилјеве из земље мисирске у четама њиховим.

## 13

*Посвећивање првенаца. Заповест о пресном хлебу. Продужење изласка. Стуб од облака и стуб од ватре.*

<sup>1</sup> И рече Господ Мојсију говорећи:

<sup>2</sup> Посвети ми сваког првенца, шта год отвара материцу у синова Израилљевих, и од људи и од стоке; јер је моје.

<sup>3</sup> И Мојсије рече народу: Памтите овај дан, у који изиђосте из Мисира, из дома ропског, јер вас руком крепком изведе Господ оданде; нека се дакле не једе ништа с квасцем.

<sup>4</sup> Данас излазите, месеца Авива;

<sup>5</sup> па кад те Господ уведе у земљу хананејску и хетејску и аморејску и јевејску и јевусејску, за коју се заклео оцима твојим да ће ти је дати, земљу у којој тече млеко и мед, тада да служиш службу ову овог месеца;

<sup>6</sup> седам дана једи хлебове пресне, а седми дан нека је празник Господњи.

<sup>7</sup> Хлебови пресни да се једу седам дана, и да се не види у тебе ништа с квасцем, нити да се види у тебе квасац у целом крају твојем.

<sup>8</sup> И казаћеш сину свом у тај дан говорећи: Ово је за оно што ми је учинио Господ кад сам излазио из Мисира.

<sup>9</sup> И нека ти буде као знак на руци твојој и као спомен пред очима твојим, да ти закон Господњи буде у устима; јер те је руком крепком извео Господ из Мисира.

<sup>10</sup> Зато врши закон овај на време, од године до године.

<sup>11</sup> И кад те уведе Господ у земљу хананејску, као што се заклео теби и твојим оцима, и да ти је,

<sup>12</sup> одвајаћеш Господу шта год отвара материцу, и од стоке твоје шта год отвара материцу, шта је мушко, да буде Господу.

<sup>13</sup> А свако магаре првенче откупи јагњетом или јаретом; ако ли га не би откупио, сломи му врат.

Али сваког првенца човечјег између синова својих откупи.

<sup>14</sup> А кад те запита син твој унапред говорећи: Шта је то? Реци му: Руком крепком изведе нас Господ из Мисира, из дома ропског.

<sup>15</sup> Јер кад отврдну Фараон, те нас не хте пустити, поби Господ све првенце у земљи мисирској од првенца човечјег до првенца од стоке; зато приносим Господу све мушко што отвара материцу, а сваког првенца синова својих откупљујем.

<sup>16</sup> И то нека ти је као знак на руци и као почеоник међу очима твојим, да нас је руком крепком извео Господ из Мисира.

<sup>17</sup> А кад Фараон пусти народ, не одведе их Бог путем к земљи филистејској, ако и беше краћи, јер Бог рече: Да се не покаје народ кад види рат, и не врати се у Мисир.

<sup>18</sup> Него Бог заведе народ путем преко пустиње на Црвеном Мору. А војничким редом изиђоше синови Израилјеви из земље мисирске.

<sup>19</sup> И Мојсије узе кости Јосифове са собом; јер беше заклео синове Израилјеве рекавши: Заиста ће вас походити Бог, а тада изнесите кости моје одавде са собом.

<sup>20</sup> Тако отишавши из Сохота стадоше у логор у Етаму, крај пустиње.

<sup>21</sup> А Господ иђаше пред њима дању у ступу од облака водећи их путем, а ноћу у ступу од огња светлећи им, да би путовали дању и ноћу.

<sup>22</sup> И не уклањаше испред народа ступ од облака дању ни ступ од огња ноћу.

# 14

*Довршење изласка. Пропаст Мисираца у Црвеном Мору.*

<sup>1</sup> И рече Господ Мојсију говорећи:

<sup>2</sup> Кажи синовима Израиљевим нека савију и стану у логор пред Пи-Аирот између Мигдола и мора према Вел-Сефону; према њему нека стану у логор покрај мора.

<sup>3</sup> Јер ће Фараон рећи за синове Израиљеве: Зашли су у земљу, затворила их је пустиња.

<sup>4</sup> И учинићу да отврдне срце Фараону, те ће поћи у потеру за вама, и ја ћу се прославити на њему и на свој војсци његовој, и Мисирци ће познати да сам ја Господ. И учинише тако.

<sup>5</sup> А кад би јављено цару мисирском да је побегао народ, промени се срце Фараоново и слуга његових према народу, те рекоше: Шта учинисмо, те пустисмо Израиља да нам не служи?

<sup>6</sup> И упреже у кола своја, и узе народ свој са собом.

<sup>7</sup> И узе шест стотина кола изабраних и шта још беше кола мисирских, и над свима војводе.

<sup>8</sup> И Господ учини те отврдну срце Фараону цару мисирском, и пође у потеру за синовима Израиљевим, кад синови Израиљеви отидоше под руком високом.

<sup>9</sup> И теравши их Мисирци стигоше их, сва кола Фараонова, коњици његови и војска његова, кад беху у логору на мору код Пи-Аирота према Вел-Сефону.

<sup>10</sup> И кад се приближи Фараон, подигоше синови Израиљеви очи своје а то Мисирци иду за њима, и уплашише се врло, и повикаше синови Израиљеви ка Господу.

11 И рекоше Мојсију: Зар не беше гробова у Мисиру, него нас доведе да изгинемо у пустињи? Шта учини, те нас изведе из Мисира.

12 Нисмо ли ти говорили у Мисиру и рекли: Прођи нас се, нека служимо Мисирцима? Јер би нам боље било служити Мисирцима него изгинути у пустињи.

13 А Мојсије рече народу: Не бојте се, станите па гледајте како ће вас Господ избавити данас; јер Мисирце које сте видели данас, нећете их никада више видети до века.

14 Господ ће се бити за вас, а ви ћете ћутати.

15 А Господ рече Мојсију: Што вичеш к мени? Кажи синовима Израилевим нека иду.

16 А ти дигни штап свој и пружи руку своју на море, и расцепи га, па нека иду синови Израилеви посред мора сувим.

17 И гле, ја ћу учинити да отврдне срце Мисирцима, те ће поћи за њима; и прославићу се на Фараону и на свој војсци његовој, на колима његовим и на коњицима његовим.

18 И Мисирци ће познати да сам ја Господ, кад се прославим на Фараону, на колима његовим и на коњицима његовим.

19 И подиже се анђео Господњи, који иђаше пред војском израилском, и отиде им за леђа; и подиже се ступ од облака испред њих, и стаде им за леђа.

20 И дошав међу војску мисирску и војску израилску беше оним облак мрачан а овим светљаше по ноћи, те не приступише једни другима целу ноћ.

21 И пружи Мојсије руку своју на море, а Господ узби море ветром источним, који јако дуваше целу ноћ, и осуши море, и вода се раступи.

<sup>22</sup> И пођоше синови Израилјеви посред мора сувим, и вода им стајаше као зид с десне стране и с леве стране.

<sup>23</sup> И Мисирци терајући их пођоше за њима посред мора, сви коњи Фараонови, кола и коњици његови.

<sup>24</sup> А у стражу јутарњу погледа Господ на војску мисирску из ступа од огња и облака, и смете војску мисирску.

<sup>25</sup> И побаца точкове колима њиховим, те их једва вуцијаху. Тада рекоше Мисирци: Бежимо од Израилља, јер се Господ бије за њих с Мисирцима.

<sup>26</sup> А Господ рече Мојсију: Пружи руку своју на море, нека се врати вода на Мисирце, на кола њихова и на коњике њихове.

<sup>27</sup> И Мојсије пружи руку своју на море, и дође опет море на силу своју пред зору, а Мисирци нагоше бежати према мору; и Господ баци Мисирце усред мора.

<sup>28</sup> А вративши се вода потопи кола и коњике са свом војском Фараоновом, што их год беше пошло за њима у море, и не оста од њих ниједан.

<sup>29</sup> И синови Израилјеви иђаху посред мора сувим; и стајаше им вода као зид с десне стране и с леве стране.

<sup>30</sup> И избави Господ Израилља у онај дан из руку мисирских; и виде Израил мртве Мисирце на брегу морском.

<sup>31</sup> И виде Израилљ силу велику, коју показа Господ на Мисирцима, и народ се побоја Господа, и верова Господу и Мојсију слуги Његовом.

## 15

*Мојсијева песма у хвалу. Горка се вода претвори у слатку.*

<sup>1</sup> Тада запева Мојсије и синови Израилјеви ову песму Господу, и рекоше овако:

Певаћу Господу, јер се славно прослави;  
коња и коњика врже у море.

<sup>2</sup> Сила је моја и песма моја Господ,  
који ме избави;

Он је Бог мој,  
и славићу Га;  
Бога оца мог,  
и узвишаваћу Га.

<sup>3</sup> Господ је велик ратник;  
име му је Господ.

<sup>4</sup> Кола Фараонова и војску његову врже у море;  
избране војводе његове утопише се у  
црвеном мору.

<sup>5</sup> Бездани их покрише;  
падоше у дубину као камен.

<sup>6</sup> Десница Твоја, Господе, прослави се у сили;  
десница Твоја, Господе, сатре непријатеља.

<sup>7</sup> И мноштвом величанства свог оборио си оне који  
усташе на те;  
пустио си гнев свој, и прождре их као сламу.

<sup>8</sup> Од даха ноздрва Твојих сабра се вода;  
стаде у гомилу вода која тече;  
стинуше се вали усред мора.

<sup>9</sup> Непријатељ рече: Тераћу, стигнућу,  
делићу плен;  
наситиће их се душа моја,  
извући ћу мач свој, истребиће их рука моја.

<sup>10</sup> Ти дуну ветром својим, и море их покри,  
и утонуше као олово у дубокој води.

<sup>11</sup> Ко је као Ти међу силнима. Господе?

Ко је као Ти славан у светости, страшан у хвали, и да чини чудеса?

12 Ти пружи десницу своју, и прождре их земља.

13 Водиш милошћу својом народ, који си искупио, водиш крепошћу својом у стан светости своје.

14 Чуће народи, и задрхтаће;  
мука ће спопасти оне који живе у земљи филистејској.

15 Тада ће се препастаи старешине едомске,  
јунаке моавске спопашће дрхат,  
уплашиће се сви који живе у хананској.

16 Спопашће их страх и трепет;  
од величине руке Твоје замукнуће као камен,  
докле не прође народ Твој, Господе,  
докле не прође народ који си задобио.

17 Одвешћеш их  
и посадићеш их на гори наследства свог,  
на месту које си себи за стан спремио, Господе,  
у светињи, Господе,  
коју су Твоје руке утврдиле.

18 Господ ће царовати довека.

19 Јер уђоше коњи Фараонови с колима његовим  
и с коњицима његовим у море, и Господ поврати  
на њих воду морску; а синови Израилеви  
пређоше сувим посред мора.

20 И Марија пророчица, сестра Аронова, узе  
бубањ у руку своју; а за њом изиђоше све жене  
с бубњевима и свиралама.

21 И отпеваше им Марија:

Певајте Господу,  
јер се славно прослави;  
коња и коњика врже у море.

<sup>22</sup> Потом крену Мојсије синове Израилеве од Мора Црвеног, и пођоше у пустињу Сур; и три дана ишавши по пустињи не нађоше воду.

<sup>23</sup> Оданде дођоше у Меру, али не могоше пити воду у Мери, јер беше горка; отуда се прозва место Мера.

<sup>24</sup> Тада стаде народ викати на Мојсија говорећи: Шта ћемо пити?

<sup>25</sup> И Мојсије завапи ка Господу, а Господ му показа дрво, те га метну у воду, и вода поста слатка.

Онде му даде уредбу и закон, и онде га окуша.

<sup>26</sup> И рече: Ако добро узаслушаш глас Господа Бога свог, и учиниш што је право у очима Његовим, и ако пригнеш ухо к заповестима Његовим и сачуваш све уредбе Његове, ниједну болест коју сам пустио на Мисир нећу пустити на тебе; јер сам ја Господ, лекар твој.

<sup>27</sup> И дођоше у Елим, где беше дванаест извора и седамдесет палми; и онде стадоше у логор код воде.

## 16

### *Препелице и мана.*

<sup>1</sup> Од Елима се подигоше, и сав збор синова Израилевих дође у пустињу Син, која је између Елима и Синаја, петнаестог дана другог месеца пошто изиђоше из земље мисирске.

<sup>2</sup> И стаде викати сав збор синова Израилевих на Мојсија и на Арона у пустињи,

<sup>3</sup> и рекоше им синови Израилеви: Камо да смо помрли од руке Господње у земљи мисирској, кад седасмо код лонаца с месом и јеђасмо хлеба изобила! Јер нас изведосте у ову пустињу да поморите сав овај збор глађу.

<sup>4</sup> А Господ рече Мојсију: Ево учинићу да вам дажди из неба хлеб, а народ нека излази и купи сваки дан колико треба на дан, да га окушам хоће ли ходити по мом закону или неће.

<sup>5</sup> А шестог дана нека зготове шта донесу, а нека буде двојном онолико колико накупе сваки дан.

<sup>6</sup> И рече Мојсије и Арон свим синовима Израиљевим: Довече ћете познати да вас је Господ извео из земље мисирске;

<sup>7</sup> а сутра ћете видети славу Господњу; јер је чуо вику вашу на Господа. Јер шта смо ми да вичете на нас?

<sup>8</sup> И рече Мојсије: Довече ће вам дати Господ меса да једете а ујутру хлеба да се наситите; јер је чуо Господ вику вашу, којом вичете на Њ. Јер шта смо ми? Није на нас ваша вика него на Господа.

<sup>9</sup> И рече Мојсије Арону: Кажи свему збору синова Израиљевих: Приступите пред Господа, јер је чуо вику вашу.

<sup>10</sup> И кад рече Арон свему збору синова Израиљевих, погледаше у пустињу, и гле, слава Господња показа се у облаку.

<sup>11</sup> И Господ рече Мојсију говорећи:

<sup>12</sup> Чуо сам вику синова Израиљевих. Кажи им и реци: Довече ћете јести меса, а сутра ћете се наситити хлеба, и познаћете да сам ја Господ Бог ваш.

<sup>13</sup> И увече долетеше препелице и прекрилише логор, а ујутру паде роса око логора;

<sup>14</sup> а кад се диже роса, а то по пустињи нешто ситно округло, ситно као слана по земљи.

<sup>15</sup> И кад виде синови Израиљеви, говораху један другом: Шта је ово? Јер не знаху шта беше. А Мојсије им рече: То је хлеб што вам даде Господ да једете.

<sup>16</sup> То је за шта заповеди Господ: купите га сваки дан колико коме треба за јело, по гомор на главу, по броју душа ваших, сваки нека узме за оне који су му у шатору.

<sup>17</sup> И учинише тако синови Израилљеви; и накупише који више који мање.

<sup>18</sup> Па мерише на гомор, и не дође више оном који накупи много, нити мање оном који накупи мало, него сваки накупи колико му је требало да једе.

<sup>19</sup> И рече им Мојсије: Нико да не оставља од тога за сутра.

<sup>20</sup> Али не послушаше Мојсија, него неки оставише од тога за сутра, те се уцрва и усмрде. И расрди се Мојсије на њих.

<sup>21</sup> Тако га купљаху свако јутро, сваки колико му требаше за јело; а кад сунце огреваше, тада се растапаше.

<sup>22</sup> А у шести дан накупише хлеба двојином, по два гомора на сваког; и дођоше све старешине од збора, и јавише Мојсију.

<sup>23</sup> А он им рече: Ово каза Господ: Сутра је субота, одмор свет Господу; шта ћете пећи, пеците, и шта ћете кувати, кувајте данас; а шта претече, оставите и чувајте за сутра.

<sup>24</sup> И оставише за сутра, као што заповеди Мојсије, и не усмрде се нити беше црва у њему.

<sup>25</sup> И рече Мојсије: Једите то данас, јер је данас субота Господња, данас нећете наћи у пољу.

<sup>26</sup> Шест ћете дана купити, а седми је дан субота, тада га неће бити.

<sup>27</sup> И у седми дан изиђоше неки од народа да купе, али не нађоше.

<sup>28</sup> А Господ рече Мојсију: Докле ћете се противити заповестима мојим и законима мојим?

<sup>29</sup> Видите, Господ вам је дао суботу, зато вам даје шестог дана хлеба на два дана. Стојте сваки на свом месту, и нека не одлази нико са свог места у седми дан.

<sup>30</sup> И почину народ у седми дан.

<sup>31</sup> И дом Израилљев прозва тај хлеб мана; а беше као семе коријандрово, бео, и на језику као медени колачи.

<sup>32</sup> И рече Мојсије: Ово је заповедио Господ: напуни гомор тога, нека се чува од колена до колена вашег, да виде хлеб, којим сам вас хранио у пустињи кад вас изведох из земље мисирске.

<sup>33</sup> И рече Мојсије Арону: Узми крчаг и наспи пун гомор мане, и метни пред Господа да се чува од колена до колена вашег.

<sup>34</sup> И остави га Арон пред сведочанством да се чува, као што заповеди Господ Мојсију.

<sup>35</sup> А синови Израилљеви једоше ману четрдесет година док не дођоше у земљу у којој ће живети; једоше ману док не дођоше на међу земље хананске.

<sup>36</sup> А гомор је десетина ефе.

## 17

*Деца Израилјева пију из стене. Победа над Амаличанима.*

<sup>1</sup> И подиже се из пустиње Сина сав збор синова Израилљевих путем својим по заповести Господњој, и стадоше у логор у Рафидину; а онде не беше воде да народ пије.

<sup>2</sup> И народ се свађаше с Мојсијем говорећи: Дај нам воде да пијемо. А он им рече: Што се свађате са мном? Што кушате Господа?

<sup>3</sup> Али народ беше онде жедан воде, те викаше народ на Мојсија, и говораше: Зашто си нас извео

из Мисира да нас и синове наше и стоку нашу помориш жеђу?

<sup>4</sup> А Мојсије завапи ка Господу говорећи: Шта ћу чинити с овим народом? Још мало па ће ме засути камењем.

<sup>5</sup> А Господ рече Мојсију: Прођи пред народ, и узми са собом старешине израиљске, и штап свој којим си ударио воду узми у руку своју, и иди.

<sup>6</sup> А ја ћу стајати пред тобом онде на стени на Хориву; а ти удари у стену, и потећи ће из ње вода да пије народ. И учини Мојсије тако пред старешинама израиљским.

<sup>7</sup> А место оно прозва Маса и Мерива зато што се свађаше синови Израиљеви и што кушаше Господа говорећи: Је ли Господ међу нама или није?

<sup>8</sup> Али дође Амалик да се бије с Израиљем у Рафидину.

<sup>9</sup> А Мојсије рече Исусу: Избери нам људе, те изађи и биј се с Амаликом; а ја ћу сутра стати на врх брда са штапом Божјим у руци.

<sup>10</sup> И учини Исус како му рече Мојсије, и победи се с Амаликом; а Мојсије и Арон и Ор изађоше на врх брда.

<sup>11</sup> И докле Мојсије држаше у вис руке своје, побеђиваху Израиљци, а како би спустио руке, одмах надвлађиваху Амаличани.

<sup>12</sup> Али руке Мојсију отежаше, зато узеше камен и подметнуше пода њ, те седе; а Арон и Ор држаху му руке један с једне стране а други с друге, и не клонуше му руке до захода сунчаног.

<sup>13</sup> И разби Исус Амалика и народ његов оштрим мачем.

<sup>14</sup> Потом рече Господ Мојсију: Запиши то за спомен у књигу, и кажи Исусу нека памти да ћу сасвим истребити спомен Амаликов испод неба.

<sup>15</sup> Тада начини Мојсије олтар, и назва га: Господ, застава моја.

<sup>16</sup> И рече: Што се рука беше подигла на престо Господњи, Господ ће ратовати на Амалика од колена до колена.

## 18

### *Јотор походи Мојсија. Постављање судија.*

<sup>1</sup> А Јотор свештеник мадијански, таст Мојсијев, чу све што учини Господ Мојсију и Израиљу народу свом, како изведе Господ Израиља из Мисира;

<sup>2</sup> и узе, Јотор таст Мојсијев, Сефору жену Мојсијеву, коју беше послао натраг,

<sup>3</sup> и два сина њена, од којих једном беше име Гирсам, јер рече: Туђин сам у земљи туђој,

<sup>4</sup> а другом беше име Елијезер, јер, рече, Бог оца мог би ми у помоћи и оте ме од мача Фараоновог.

<sup>5</sup> И пође Јотор, таст Мојсијев, са синовима његовим и са женом његовом к Мојсију у пустињу, где беше у логору под гором Божијом.

<sup>6</sup> И поручи Мојсију: Ја таст твој Јотор идем к теби и жена твоја и оба сина њена с њом.

<sup>7</sup> И Мојсије изађе на сусрет тасту свом и поклони му се и целива га; и упиташе се за здравље, па уђоше под шатор његов.

<sup>8</sup> И приповеди Мојсије тасту свом све што учини Господ Фараону и Мисирцима ради Израиља, и све невоље, које их налазише путем, и како их избави Господ.

<sup>9</sup> И радоваше се Јотор свему добру што учини Господ Израилју избавивши га из руке мисирске.

<sup>10</sup> И рече Јотор: Благословен да је Господ, који вас избави из руке мисирске, и из руке Фараонове, који избави народ из ропства мисирског.

<sup>11</sup> Сад видим да је Господ већи од свих богова, јер чим се поношаху оним их самим надвиси.

<sup>12</sup> И узе Јотор, таст Мојсијев и принесе Богу жртву паљеницу и принос; и дође Арон и све старешине израиљске, и једоше с тастом Мојсијевим пред Богом.

<sup>13</sup> А сутрадан седе Мојсије да суди народу; и стајаше народ пред Мојсијем од јутра до вечера.

<sup>14</sup> А таст Мојсијев гледајући све шта ради с народом, рече: Шта то радиш с народом? Зашто седиш сам, а сав народ стоји пред тобом од јутра до вечера.

<sup>15</sup> А Мојсије рече тасту свом: Јер долази народ к мени да пита Бога.

<sup>16</sup> Кад имају шта међу собом, долазе к мени, те им судим и казујем наредбе Божје и законе Његове.

<sup>17</sup> А таст Мојсијев рече му: Није добро шта радиш.

<sup>18</sup> Уморићеш се и ти и народ који је с тобом; јер је то тешко за тебе, нећеш моћи сам вршити.

<sup>19</sup> Него послушај мене; ја ћу те световати, и Бог ће бити с тобом; ти буди пред Богом за народ, и ствари њихове јављај Богу;

<sup>20</sup> и учи их наредбама и законима Његовим, и показуј им пут којим ће ићи и шта ће радити.

<sup>21</sup> А из свега народа изабери људе поштене, који се боје Бога, људе праведне, који мрзе на мито, па их постави над њима за поглаваре, хиљаднике, стотинике, педесетнике и десетнике;

<sup>22</sup> они нека суде народу у свако доба; па сваку ствар велику нека јављају теби, а сваку ствар малу нека расправљају сами; тако ће ти бити лакше, кад и они стану носити терет с тобом.

<sup>23</sup> Ако то учиниш, и Бог ти заповеди, можеш се одржати, и сав ће народ доћи мирно на своје место.

<sup>24</sup> И Мојсије послуша таста свог, и учини све што рече.

<sup>25</sup> И изабра Мојсије из свега Израилља људе поштене, и постави их за поглаваре над народом, хиљаднике, стотнике, педесетнике и десетнике.

<sup>26</sup> Који суђаху народу у свако доба, а ствари тешке јављаху Мојсију, а мале ствари расправљаху сами.

<sup>27</sup> После отпусти Мојсије таста свог, који се врати у своју земљу.

## 19

*Јављање Бога на гори Синајској. Припремање на давање закона.*

<sup>1</sup> Првог дана трећег месеца, пошто изађоше синови Израилљеви из Мисира, тог дана дођоше у пустињу синајску.

<sup>2</sup> Кренувши се из Рафидина дођоше у пустињу синајску, и стадоше у логор у пустињи, а логор начинише Израилљци онде под гором.

<sup>3</sup> И Мојсије изађе на гору к Богу; и повика му Господ с горе говорећи: Овако кажи дому Јаковљевом, и реци синовима Израилљевим:

<sup>4</sup> Видели сте шта сам учинио Мисирцима и како сам вас као на крилима орловим носио и довео вас к себи.

<sup>5</sup> А сада ако добро узаслушате глас мој и ушчувате завет мој, бићете моје благо мимо све народе, премда је моја сва земља.

<sup>6</sup> И бићете ми царство свештеничко и народ свет. То су речи које ћеш казати синовима Израилљевим.

<sup>7</sup> А Мојсије дође и сазва старешине народне; и каза им све ове речи које му Господ заповеди.

<sup>8</sup> А сав народ одговори сложено и рече: Шта је год казао Господ чинићемо. И Мојсије јави Господу речи народне.

<sup>9</sup> А Господ рече Мојсију: Ево, ја ћу доћи к теби у густом облаку, да народ чује кад ти станем говорити и да ти верује до века.

Јер Мојсије беше јавио Господу речи народне.

<sup>10</sup> И рече Господ Мојсију: Иди к народу, и освештај их данас и сутра, и нека оперу хаљине своје;

<sup>11</sup> и нека буду готови за трећи дан, јер ће у трећи дан сићи Господ на гору синајску пред свим народом.

<sup>12</sup> А поставићеш народу међу унаоколо, и рећи ћеш: Чувајте се да не ступите на гору и да се не дотакнете краја њеног; шта се год дотакне горе, погинуће;

<sup>13</sup> тога да се нико не дотакне руком, него камењем да се заспе или да се устрели, било живинче или човек, да не остане у животу. Кад рог затруби отежући онда нека пођу на гору.

<sup>14</sup> И Мојсије сиђе с горе к народу; и освешта народ, и опраше хаљине своје.

<sup>15</sup> И рече народу: Будите готови за трећи дан, и не лежите са женама.

<sup>16</sup> А трећи дан кад би ујутру, громови загрмеше и муње засеваше, и поста густ облак на гори, и

затруби труба веома јако, да задрхта сав народ који беше у логору.

<sup>17</sup> Тада Мојсије изведе народ из логора пред Бога, и стадоше испод горе.

<sup>18</sup> А гора се синајска сва димише, јер сиђе на њу Господ у огњу; и дим се из ње подизаше као дим из пећи, и сва се гора тресла веома.

<sup>19</sup> И труба све јаче трубљаше, и Мојсије говораше а Бог му одговараше гласом.

<sup>20</sup> И Господ сишавши на гору синајску, на врх горе, позва Мојсија на врх горе; и изађе Мојсије.

<sup>21</sup> А Господ рече Мојсију: Сиђи, опомени народ да не преступе међе да виде Господа, да не би изгнули од мене.

<sup>22</sup> И сами свештеници, који приступају ка Господу, нека се освештају, да их не би побио Господ.

<sup>23</sup> А Мојсије рече Господу: Неће моћи народ изаћи на гору синајску, јер си нас Ти опоменуо рекавши: Начини међу гори и освештај је.

<sup>24</sup> А Господ му рече: Иди, сиђи, па онда дођи ти и Арон с тобом; а свештеници и народ нека не преступе међе да се попну ка Господу, да их не би побио.

<sup>25</sup> И сиђе Мојсије к народу, и каза им.

## 20

### *Десет светих заповести.*

<sup>1</sup> Тада рече Бог све ове речи говорећи:

<sup>2</sup> Ја сам Господ Бог твој, који сам те извео из земље мисирске, из дома ропског.

<sup>3</sup> Немој имати других богова уза ме.

<sup>4</sup> Не гради себи лик резани нити какву слику од оног што је горе на небу, или доле на земљи, или у води, испод земље.

<sup>5</sup> Немој им се клањати нити им служити, јер сам ја Господ Бог твој, Бог ревнитељ, који по ходим грехе отачке на синовима до трећег и до четвртог колена, оних који мрзе на мене;

<sup>6</sup> а чиним милост на хиљадама оних који ме љубе и чувају заповести моје.

<sup>7</sup> Не узимај узалуд име Господа Бога свог; јер неће пред Господом бити прав ко узме име Његово узалуд.

<sup>8</sup> Сећај се дана од одмора да га светкујеш.

<sup>9</sup> Шест дана ради, и свршуј све послове своје.

<sup>10</sup> А седми је дан одмор Господу Богу твом; тада немој радити ниједан посао, ни ти, ни син твој, ни кћи твоја, ни слуга твој, ни слушкиња твоја, ни живинце твоје, ни странац који је међу вратима твојим.

<sup>11</sup> Јер је за шест дана створио Господ небо и земљу, море и шта је год у њима; а у седми дан почину; зато је благословио Господ дан од одмора и посветио га.

<sup>12</sup> Поштуј оца свог и матер своју, да ти се продуже дани на земљи, коју ти да Господ Бог твој.

<sup>13</sup> Не убиј.

<sup>14</sup> Не чини прељубе.

<sup>15</sup> Не кради.

<sup>16</sup> Не сведочи лажно на ближњег свог.

<sup>17</sup> Не пожели кућу ближњег свог, не пожели жену ближњег свог, ни слугу његовог, ни слушкињу његову, ни вола његовог, ни магарца његовог, нити ишта што је ближњег твог.

<sup>18</sup> И сав народ виде гром и муњу и трубу где труби и гору где се дими; и народ видевши то узмаче се и стаде издалека,

<sup>19</sup> и рекоше Мојсију: Говори нам ти, и слушаћемо; а нека нам не говори Бог, да не помремо.

<sup>20</sup> А Мојсије рече народу: Не бојте се, јер Бог дође да вас искуша и да вам пред очима буде страх Његов да не бисте грешили.

<sup>21</sup> И народ стајаше издалека, а Мојсије приступи к мраку у коме беше Бог.

<sup>22</sup> И Господ рече Мојсију: Овако кажи синовима Израиљевим: видели сте где вам с неба говорих.

<sup>23</sup> Не градите уза ме богове сребрне, ни богове златне не градите себи.

<sup>24</sup> Олтар од земље начини ми, на коме ћеш ми приносити жртве своје паљенице и жртве своје захвалне, ситну и крупну стоку своју. На коме год месту заповедим да се спомиње име моје, доћи ћу к теби и благословићу те.

<sup>25</sup> Ако ли ми начиниш олтар од камена, немој начинити од тесаног камена; јер ако повучеш по њему гвожђем, оскврнићеш га.

<sup>26</sup> Немој уз басамаке ићи к олтару мом, да се не би открила голотиња твоја код њега.

## 21

*Закон о ропству, убиству и телесним повредама.*

<sup>1</sup> А ово су закони које ћеш им поставити:

<sup>2</sup> Ако купиш роба Јеврејина, шест година нека ти служи, а седме нек отиде слободан без откупа.

<sup>3</sup> Ако буде дошао инокосан, нека и отиде инокосан; ако ли буде имао жену, нека иде и жена с њим.

<sup>4</sup> Ако га господар његов ожени, и жена му роди синове или кћери, жена с децом својом нека буде господару његовом, а он нека отиде сам.

<sup>5</sup> Ако ли роб рече тврдо: Љубим господара свог, жену своју и децу своју, нећу да идем да будем слободан,

<sup>6</sup> онда нека га доведе господар његов пред судије и постави на вратима или код довратка, и онде нека му господар пробуши ухо шилом, па нека му робује довека.

<sup>7</sup> Ако ко прода кћер своју да буде робиња, да не одлази као робови што одлазе.

<sup>8</sup> Ако не буде по вољи господару свом, и он је не узме за жену, нека је пусти на откупе; али да нема власти продати је у туђ народ учинивши јој неверу.

<sup>9</sup> Ако ли је заручи сину свом, да јој учини по праву које имају кћери.

<sup>10</sup> Ако ли узме другу, да јој не умали хране ни одела ни заједнице.

<sup>11</sup> Ако јој ово троје не учини, онда нек отиде без откупа.

<sup>12</sup> Ко удари човека, те умре, да се погуби.

<sup>13</sup> Ако ли не буде хтео, него му га Бог даде у руке, одредићу ти место куда може побећи.

<sup>14</sup> Ако би ко намерно устао на ближњег свог да га убије из преваре, одвуци га и од олтара мог да се погуби.

<sup>15</sup> Ко удари оца свог или матер своју, да се погуби.

<sup>16</sup> Ко украде човека и прода или се нађе у његовим рукама, да се погуби.

17 Ко опсује оца свог или матер своју, да се погуби.

18 Кад се сваде људи, па један удари другог каменом или песницом, али онај не умре него падне у постељу,

19 ако се придигне и изађе о штапу, да не буде крив онај који је ударио, само дангубу да му накнади и сву видарину да плати.

20 Ко удари роба свог или робињу штапом тако да му умре под руком, да је крив;

21 али ако преживи дан или два, да није крив, јер је његов новац.

22 Кад се сваде људи, па који од њих удари трудну жену тако да изађе из ње дете, али се не догоди смрт, да плати глобу колико муж женин рече, а да плати преко судија;

23 ако ли се догоди смрт, тада ћеш узети живот за живот,

24 око за око, зуб за зуб, руку за руку, ногу за ногу,

25 ужег за ужег, рану за рану, модрицу за модрицу.

26 Ако ко удари по оку роба свог или робињу своју, те му поквари око, да га отпусти слободног за око његово.

27 И ако избије зуб робу свом или робињи својој, да га пусти слободног за зуб његов.

28 Ако во убоде човека или жену, те умре, да се во заспе камењем и да се не једе месо од њега, а господар од вола да није крив.

29 Али ако је во пре био бодач и господар његов знао за то па га није чувао, те убије човека или жену, во да се заспе камењем, и господар његов да се погуби.

<sup>30</sup> Ако му се одреди да се откупи, нека да откуп за живот свој, колико му се одреди.

<sup>31</sup> Ако убоде сина или кћер, да му буде по истом закону.

<sup>32</sup> Ако ли роба убоде во или робињу, да да господару њиховом тридесет сикала сребра и во да се заспе камењем.

<sup>33</sup> Ако ко открије јаму или ископа јаму а не покрије, па упадне во или магарац,

<sup>34</sup> да накнади господар од јаме и плати новцем господару њиховом, а што је угинуло да је његово.

<sup>35</sup> Ако во једног убоде вола другом, те погине, онда да продаду вола живог и новце да поделе, тако и убијеног вола да поделе.

<sup>36</sup> Ако ли се знало да је во пре био бодач па га није чувао господар његов, да да вола за вола, а убијени нека буде њему.

## 22

*Закони против оштећавања својине ближњега, против тлачења сиромашних итд.*

<sup>1</sup> Ко украде вола или овцу или козу, и закоље или прода, да врати пет волова за једног вола, а четири овце или козе за једну овцу или козу.

<sup>2</sup> Ако се лупеж ухвати где поткопава, те буде рањен тако да умре, да не буде крив за крв онај који га буде убио;

<sup>3</sup> али ако се буде сунце родило, да је крив за крв. А лупеж све да накнади; ако ли не би имао, онда да се он прода за своју крађу.

<sup>4</sup> Ако се нађе шта је покрао у његовој руци живо, био во или магарац или овца или коза, да врати двоструко.

<sup>5</sup> Ко потре њиву или виноград путивши стоку своју да пасе по туђој њиви, да накнади најбољим са своје њиве и најбољим из свог винограда.

<sup>6</sup> Ако изађе ватра и наиђе на трње, па изгори стог или жито које још стоји или њива, да накнади онај који је запалио.

<sup>7</sup> Ако ко да ближњему свом новце или посуђе на оставу, па се украде из куће његове, ако се нађе лупеж, да плати двојином;

<sup>8</sup> ако ли се не нађе лупеж, онда господар од оне куће да стане пред судије да се закуне да није посегао руком својом на ствар ближњег свог.

<sup>9</sup> За сваку ствар за коју би била распра, или за вола или за магарца или за овцу или за козу, или за хаљину, за сваку ствар изгубљену, кад ко каже да је његова, пред судије да дође распра обојице, па кога осуде судије, онај да врати ближњему свом двојином.

<sup>10</sup> Ако ко да ближњему свом да чува магарца или вола или овцу или козу или како год живинче, па угине или охроне, или га ко отера а да нико не види,

<sup>11</sup> заклетва Господња нека буде између њих, да није посегао руком својом на ствар ближњег свог, и господар од ствари нека пристане, а онај да не плати.

<sup>12</sup> Ако ли му буде украдено, нека плати господару његовом.

<sup>13</sup> Ако ли га буде растргла зверка да донесе од њега сведоџбу, и да не плати шта је растргнуто.

<sup>14</sup> Ако ко узме од ближњег свог живинче на послугу, па охроне или угине, а господар му не буде код њега, да плати.

<sup>15</sup> Ако ли господар буде код њега, да не плати. Ако ли буде најмљено, да плати само најам.

16 Ко би преварио девојку, која није заручена, те би спавао с њом, да јој да мираз и узме је за жену.

17 А ако му је отац њен не би хтео дати, да да новаца колико иде у мираз девојци.

18 Вештици не дај да живи.

19 Ко би облежао живинче, да се погуби.

20 Ко жртву приноси боговима другим осим јединог Господа, да се истреби као проклетник.

21 Дошљаку немој чинити криво нити га уцвелити, јер сте били дошљаци у земљи мисирској.

22 Немојте уцвелити удовице и сироте.

23 Ако ли коју уцвелиш у чем год, и повиче к мени, чућу вику њену,

24 и запалиће се гнев мој, и побићу вас мачем, па ће ваше жене бити удовице и ваша деца сироте.

25 Кад даш у зајам новаца народу мом, сиромасу који је код тебе, немој му бити као каматник, не ударајте на њ камате.

26 Ако узмеш у залогу хаљину ближњему свом, врати му је пре него сунце зађе;

27 јер му је то све одело чим заклања тело своје; у чем ће спавати? Па кад повиче к мени, ја ћу га чути, јер сам милостив.

28 Немој псовати судије, и старешини народа свог не говори ружно.

29 Од летине своје и од житких ствари својих немој се затезати да принесеш првине; првенца између синова својих мени да даш.

30 Тако чини с волом својим и с овцом и с козом; седам дана нека буде с мајком својом, а осмог дана да га даш мени.

31 Бићете ми свети људи; мяса у пољу растргнута не једите, баците га псима.

## 23

*Закони о правди и љубави према ближњем.  
Истеривање Хананеја.*

<sup>1</sup> Не износи лажних гласова; не пристај с безбожником да сведочиш криво.

<sup>2</sup> Не иди за множином на зло, и не говори на суду поводећи се за већим бројем да се изврне правда.

<sup>3</sup> Сиромашу у парници његовој не гледај што је сиромаш.

<sup>4</sup> Ако наиђеш на вола непријатеља свог или на магарца његовог, где је залутао, одведи га к њему.

<sup>5</sup> Ако видиш где је ненавиднику твом пао магарац под теретом својим, немој да га оставиш, него му помози.

<sup>6</sup> Немој изврнути правде сиромашу свом у парници његовој.

<sup>7</sup> Речи лажне клони се, и безазленог и правог немој убити, јер нећу оправдати безбожника.

<sup>8</sup> Не узимај поклона, јер поклон заслепљује окате и изврће речи правима.

<sup>9</sup> Дошљаке не цвели, јер ви знате каква је душа дошљаку, јер сте били дошљаци у земљи мисирској.

<sup>10</sup> Шест година засејавај земљу своју и сабирај род њен;

<sup>11</sup> а седме године остави је нека почине, да једу сиромаси народа твог, а шта иза њих остане нека једу звери пољске; тако ради и с виноградом својим и с маслиником својим.

<sup>12</sup> Шест дана ради послове своје, а у седми дан почини, да се одмори во твој и магарац твој, и да одахне син робиње твоје и дошљак.

13 Држите се свега што сам вам казао. Не помињите имена богова туђих, и да се не чује из уста ваших.

14 Три пута преко године светкуј ми:

15 Празник пресних хлебова држи; седам дана једи хлебове пресне, као што сам ти заповедио, на време, месеца Авива, јер си тада изашао из Мисира; и нико да не изађе преда ме празан;

16 и празник жетве првина од труда твог што посејеш у пољу свом; и празник бербе на свршетку сваке године, кад сабереш труд свој с њиве.

17 Три пута преко године све мушкиње твоје да излази пред Господа Бога.

18 Крв од жртве моје не приноси уз хлебове киселе, и претилина празника мог да не преноћи до јутра.

19 Првине од првог рода земље своје донеси у кућу Господа Бога свог.

Немој кувати јагњета у млеку мајке његове.

20 Ево, ја шаљем анђела свог пред тобом да те чува на путу, и да те одведе на место које сам ти приправио.

21 Чувај га се, и слушај га, немој да га расрдиш, јер вам неће опростити грех, јер је моје име у њему.

22 Него ако га добро узаслушаш и уствориш све што кажем, ја ћу бити непријатељ твојим непријатељима и противник твојим противницима.

23 Јер ће анђео мој ићи пред тобом и одвешће те у земљу аморејску и хетејску и ферезејску и хананејску и јевејску и јевусејску, и ја ћу их истребити.

<sup>24</sup> Немој се клањати боговима њиховим нити им служити, ни чинити шта они чине, него их сасвим обори и ликове њихове сасвим изломи.

<sup>25</sup> И служите Господу Богу свом, и Он ће благословити хлеб твој и воду твоју; и уклонићу болест између вас.

<sup>26</sup> Неће бити пометкиње ни нероткиње у земљи твојој; и број дана твојих напунићу.

<sup>27</sup> Пустићу страх свој пред тобом, и уплашићу сваки народ на који дођеш, и обратићу к теби плећи свих непријатеља твојих.

<sup>28</sup> Послаћу и стршљене пред тобом, да терају Јевеје, Хананеје и Хетеје испред тебе.

<sup>29</sup> Нећу их отерати испред тебе за једну годину, да не опусти земља и да се зверје пољско не намножи на тебе.

<sup>30</sup> Помало ћу их одгонити испред тебе докле се не намножиш и заузмеш земљу.

<sup>31</sup> И поставићу међе твоје од мора црвеног до мора филистејског и од пустиње до реке; јер ћу вама у руке дати оне који живе у оној земљи да их отераш испред себе.

<sup>32</sup> Немој хватати вере с њима ни с боговима њиховим.

<sup>33</sup> Нека не седе у земљи твојој, да те не наврате да се огрешиш о мене, јер би служио боговима њиховим, и то би ти била замка.

## 24

*Заветна књига и заветна жртва.  
Свештеници и седамдесет старешина виде  
Господа. Мојсије се поново пење на гору.*

<sup>1</sup> И рече Мојсију: Изађи горе ка Господу ти и Арон и Надав и Авијуд и седамдесет старешина Израилљевих, и поклоните се издалека.

<sup>2</sup> И Мојсије сам нека приступи ка Господу, а они нека не приступе; и народ нека не иде на горе с њим.

<sup>3</sup> И дође Мојсије, и каза народу све речи Господње и све законе. И одговори народ једним гласом и рекоше: Чинићемо све што је рекао Господ.

<sup>4</sup> И написа Мојсије све речи Господње, и уставши рано начини олтар под гором и дванаест ступова за дванаест племена Израилљевих.

<sup>5</sup> И посла младиће између синова Израилљевих, који принесоше жртве паљенице и принесоше теоце на жртве захвалне Господу.

<sup>6</sup> И узевши Мојсије половину крви, метну у зделе, а половину крви изли на олтар.

<sup>7</sup> И узе књигу заветну и прочита народу. А они рекоше: Шта је год рекао Господ чинићемо и слушаћемо.

<sup>8</sup> А Мојсије узе крв, и покропи њом народ, и рече: Ево крв завета, који учини Господ с вама за све речи ове.

<sup>9</sup> Потом отиде горе Мојсије и Арон, Надав и Авијуд, и седамдесет старешина Израилљевих.

<sup>10</sup> И видеше Бога Израилљевог, и под ногама Његовим као дело од камена сафира и као небо кад је ведро.

<sup>11</sup> И не пружи руке своје на изабране између синова Израилљевих, него видеше Бога, па једоше и пише.

<sup>12</sup> И рече Господ Мојсију: Попни се к мени на гору, и остани овде, и даћу ти плоче од камена, закон и заповести, које сам написао да их учиш.

<sup>13</sup> Тада уста Мојсије с Исусом, који га служаше, и изађе Мојсије на гору Божију.

<sup>14</sup> А старешинама рече: Седите ту док се вратимо к вама; а ето Арон и Ор с вама; ко би имао шта, нека иде к њима.

<sup>15</sup> И отиде Мојсије на гору, а облак покри гору.

<sup>16</sup> И беше слава Господња на гори синајској, и облак је покриваше шест дана; а у седми дан викну Мојсија испред облака.

<sup>17</sup> И слава Господња беше по виђењу као огањ који сажиге на врх горе пред синовима Израиљевим.

<sup>18</sup> И Мојсије уђе усред облака, и попе се на гору; и оста Мојсије на гори четрдесет дана и четрдесет ноћи.

## 25

*Прилози. Ковчег и заклопац, сто за хлебове, свећњак.*

<sup>1</sup> И Господ рече Мојсију говорећи:

<sup>2</sup> Реци синовима Израиљевим да ми скупе прилог: од сваког који драге воље да, узмите прилог мени.

<sup>3</sup> А ово је прилог што ћете узимати од њих, злато и сребро и бронзу,

<sup>4</sup> и порфиру и скерлет и црвац и танко платно и кострет,

<sup>5</sup> и коже овнујске црвене обојене, и коже јазавичије, и дрво ситим,

<sup>6</sup> уље за видело, мирисе за уље помазања и за мирисави кад,

<sup>7</sup> камење онихово и камење за укивање на оплећак и напрсник.

<sup>8</sup> И нека ми начине светињу, да међу њима наставам;

<sup>9</sup> као што ћу ти показати слику од шатора и слику од свих ствари његових, тако да начините.

<sup>10</sup> Нека начине ковчег од дрвета ситима, у дужину од два лакта и по, а у ширину од подруг лакта, и у висину од подруг лакта.

<sup>11</sup> И покуј га чистим златом, изнутра и споља покуј га; и озго му начини златан венац унаоколо.

<sup>12</sup> И салиј му четири биочуга од злата, и метни му их на четири угла, да му с једне стране буду два биочуга и с друге стране два биочуга.

<sup>13</sup> И начини полуге од дрвета ситима, и окуј их у злато.

<sup>14</sup> И провуци полуге кроз биочуге с обе стране ковчегу, да се о њима носи ковчег;

<sup>15</sup> у биочузима на ковчегу нека стоје полуге, да се не ваде из њих.

<sup>16</sup> Па у ковчег метни сведочанство, које ћу ти дати.

<sup>17</sup> И начини заклопац од чистог злата, у дужину од два лакта и по, а у ширину од подруг лакта.

<sup>18</sup> И начини два херувима златна, једноставне их начини, на два краја заклопцу.

<sup>19</sup> И начини херувима једног на једном крају а другог херувима на другом крају; на заклопцу начините два херувима на оба краја.

<sup>20</sup> И нека херувими рашире крила у вис да заклањају крилима заклопац, и нека буду лицем окренути један другом, према заклопцу нека су окренута лица херувимима.

<sup>21</sup> И метнућеш заклопац озго на ковчег, а у ковчег ћеш метнути сведочанство које ћу ти дати.

<sup>22</sup> И ту ћу се састајати с тобом и говорићу ти озго са заклопца између два херувима, који ће бити на

ковчегу од сведочанства, све што ћу ти заповедати за синове Израилеве.

<sup>23</sup> Начини и сто од дрвета ситима, у дужину од два лакта, а у ширину од једног лакта, а у висину од подруг лакта.

<sup>24</sup> И покуј га чистим златом, и начини му венац златан унаоколо.

<sup>25</sup> И начини му оплату унаоколо с подланице, и начини златан венац око оплате.

<sup>26</sup> И начини му четири биочуга од злата, и метни му те биочуге на четири угла који ће му бити код четири ноге.

<sup>27</sup> Под оплатом нека буду биочузи, да у њима стоје полуге да се носи сто.

<sup>28</sup> А полуге начини од дрвета ситима, и окуј их златом да се о њима носи сто.

<sup>29</sup> И начини му зделе и чаше и ведре и котлиће, којима ће се преливати, а начинићеш их од чистог злата.

<sup>30</sup> И метаћеш на сто хлебове, да су постављени свагда преда мнош.

<sup>31</sup> И начини свећњак од чистог злата, једноставан нека буде свећњак; ступ и гране и чашице, јабуке, и цветови нека буду у њега.

<sup>32</sup> А шест грана нека му излази са страна, три гране с једне стране свећњака а три гране с друге стране свећњака.

<sup>33</sup> Три чашице као бадем нека буду на једној грани и јабука и цвет, и три чашице као бадем и јабука и цвет на другој грани; тако нека буде на шест грана што излазе из свећњака.

<sup>34</sup> И на самом свећњаку нека буду четири чашице као бадем и јабуке и цветови.

<sup>35</sup> Једна јабука под две гране што излазе из њега, и једна јабука под друге две гране што излазе из њега, и једна јабука под друге две гране што излазе из њега; тако ће бити под шест грана што ће излазити из свећњака;

<sup>36</sup> јабуке и гране њихове из њега нека излазе; све једноставно од чистог злата.

<sup>37</sup> И начинићеш му седам жижака, и палићеш их да светле са сваке стране;

<sup>38</sup> и усекачи и спремице за гар нека буду од чистог злата.

<sup>39</sup> Од таланта чистог злата нека буде начињен са свим тим справама.

<sup>40</sup> И гледај, те начини све ово по слици која ти је показана на гори.

## 26

### *Шатор са обема завесима.*

<sup>1</sup> А шатор ћеш начинити од десет завеса од танког платна узведеног и од порфире и од скерлета и од црвца; и по њима да буду везени херувими.

<sup>2</sup> Један завес нека буде двадесет и осам лаката дуг и четири лакта широк; сви завеси да буду једне мере.

<sup>3</sup> Пет завеса нека се састављају један с другим, и пет других завеса нека се састављају један с другим.

<sup>4</sup> И начини петље од порфире по крају једног завеса, где ће се крајеви састављати, и тако начини по крају другог завеса, где ће се крајеви састављати.

<sup>5</sup> Педесет петља начини на једном завесу, а педесет петља начини на крају другог завеса, где

ће се састављати с другим, а петље да буду једна према другој.

<sup>6</sup> И начини педесет кука од злата, да запнеш завесе један за други кукама, и тако ће бити шатор један.

<sup>7</sup> И начини завесе од кострети за наслон над шатором; једанаест таквих завеса начини.

<sup>8</sup> Завес један нека буде тридесет лаката дуг, а широк четири лакта; тих једанаест завеса да су једне мере.

<sup>9</sup> И састави пет завеса заједно, а шест осталих заједно, на двоје ћеш превити шести завес с предње стране наслону.

<sup>10</sup> И начини педесет петаља на стражњем крају првог завеса, где ће се састављати, а педесет петаља на крају другог завеса, где ће се састављати.

<sup>11</sup> И начини кука бронзаних педесет, и запни куке на петље, и састави наслон, да буде једно.

<sup>12</sup> А што је више у завеса на наслону, половина завеса што претиче, нека виси на стражњој страни шатору.

<sup>13</sup> И лакат с једне стране а лакат с друге стране што има више у дужину у завеса на наслону, нека виси шатору са стране и тамо и амо, да га заклања.

<sup>14</sup> И начини покривач наслону од кожа овнујских црвених обојених, и сврх њега покривач од кожа јазавичијих.

<sup>15</sup> И начини за шатор даске од дрвета ситима, које ће стајати право.

<sup>16</sup> Десет лаката нека буде свака даска дуга а подруг лакта широка.

<sup>17</sup> Два чепа нека буду на дасци, један према другом наједнако; тако начини на свакој дасци за шатор.

<sup>18</sup> Тако начини даске за шатор, двадесет дасака на јужној страни.

<sup>19</sup> А под двадесет дасака начини четрдесет стопица од сребра: две стопице под једну даску за два чепа њена, и две стопице под другу даску за два чепа њена.

<sup>20</sup> А на другој страни шатора према северу двадесет дасака.

<sup>21</sup> Са четрдесет стопица сребрних, две стопице под једну даску и две стопице под другу даску.

<sup>22</sup> А на западној страни шатора начини шест дасака,

<sup>23</sup> и две даске на два угла од шатора.

<sup>24</sup> И оне нека се састављају оздо и нека се састављају озго биочугом; тако нека буде у обе које ће бити на оба угла.

<sup>25</sup> Тако ће бити осам дасака са стопицама сребрним, са шеснаест стопица, две стопице под једну даску, а две стопице под другу даску.

<sup>26</sup> И начини преворнице од дрвета ситима, пет за даске на једној страни шатора,

<sup>27</sup> и пет преворница за даске на другој страни шатора, и пет преворница за даске на западној страни шатора до оба угла.

<sup>28</sup> А средња преворница да иде преко среде дасака од једног краја до другог.

<sup>29</sup> А даске окуј златом, и биочуге им начини од злата, да се кроз њих провуку преворнице, а и преворнице окуј златом.

<sup>30</sup> Тако ћеш подигнути шатор по слици која ти је показана на гори.

<sup>31</sup> И начини завес од порфире и од скерлета и од црвца и од танког платна узведеног, и по њему нека буду везени херувими.

<sup>32</sup> И обеси га о четири ступа од дрвета ситима, окована златом, са кукама златним, на четири стопице сребрне.

<sup>33</sup> И обеси завес о куке, и унеси за завес ковчег од сведочанства, да вам завес раставља светињу од светиње над светињама.

<sup>34</sup> И метни заклопац на ковчег од сведочанства у светињи над светињама.

<sup>35</sup> И намести сто пред завес а свећњак према столу на јужној страни шатора, да сто стоји на северној страни.

<sup>36</sup> И на врата наслону начинићеш завес од порфире и од скерлета и од црвца и од танког платна узведеног, везен;

<sup>37</sup> и за тај завес начинићеш пет ступова од дрвета ситима, које ћеш оковати златом, са кукама златним, и салићеш за њих пет стопица од бронзе.

## 27

### *О олтару, трему и светом уљу.*

<sup>1</sup> И начини олтар од дрвета ситима, пет лаката у дужину и пет лаката у ширину, четвороугласт да буде олтар, три лакта висок.

<sup>2</sup> И на четири угла начини му рогове, из њега да излазе рогови, и оковаћеш га у бронзу.

<sup>3</sup> И начинићеш му лонце за пепео и лопатице и котлиће и виљушке и машице; све му посуђе начини од бронзе.

<sup>4</sup> И начини му решетку од бронзе као мрежу, и начини у решетке четири биочуга од бронзе на четири угла њена.

<sup>5</sup> И метни је испод олтара унаоколо, да буде решетка до средине олтара.

<sup>6</sup> Начини и полуге олтару, полуге од дрвета ситима, и окуј их у бронзу.

<sup>7</sup> И полуге да се провуку кроз биочуге, да буду полуге с две стране олтару, кад се носи.

<sup>8</sup> Начинићеш га од дасака да буде изнутра шупаљ; као што ти је показано на гори тако нека начине.

<sup>9</sup> И начинићеш трем шатору на јужној страни; завеси трему да буду од танког платна узведеног, сто лаката у дужину на једној страни.

<sup>10</sup> И двадесет ступова и под њих двадесет стопица од бронзе, а куке на ступовима и пасови њихови од сребра.

<sup>11</sup> Тако и са западне стране да буду завеси сто лаката дуги, и двадесет ступова и двадесет стопица од бронзе, на ступовима куке и њихови пасови од сребра.

<sup>12</sup> А ширина ће трему имати са западне стране завесе од педесет лаката, десет ступова за њих и десет стопица под њих.

<sup>13</sup> А на предњој страни према истоку биће трем широк педесет лаката.

<sup>14</sup> Од петнаест лаката нека буду завеси на једној страни, и за њих три ступа и три стопице под њих;

<sup>15</sup> на другој страни завеси од петнаест лаката, и три ступа за њих и три стопице под њих.

<sup>16</sup> А над вратима од трема завес од двадесет лаката од порфире и од скерлета и од црвца и од танког платна узведеног, везен, и четири ступа за њ, и под њих четири стопице.

<sup>17</sup> Сви ступови у трему унаоколо да буду опасани сребром, и куке да су им сребрне а

стопице од бронзе.

<sup>18</sup> У дужину ће трем имати сто лаката, у ширину педесет свуда, а у висину пет лаката, да буде од танког платна узведеног, а стопице од бронзе.

<sup>19</sup> Све посуђе у шатору за сваку службу, и све коље у њему и све коље у трему да буде од бронзе.

<sup>20</sup> И ти заповеди синовима Израиљевим да ти донесу уља маслиновог чистог цеђеног за видело, да би жишци горели свагда.

<sup>21</sup> У шатору од састанка пред завесом, који ће заклањати сведочанство, нека их Арон и синови његови спремају да горе од вечера до јутра пред Господом. То нека је уредба вечна коленима њиховим међу синовима Израиљевим.

## 28

*Избор и свештеничке хаљине Арона и његових синова.*

<sup>1</sup> А ти узми к себи Арона, брата свог са синовима његовим између синова Израиљевих да ми буду свештеници, Арон и Надав и Авијуд и Елеазар и Итамар, синови Аронови.

<sup>2</sup> И начини свете хаљине Арону, брату свом, за част и дику.

<sup>3</sup> И кажи свим људима вештим, које сам напунио духа мудрости, нека начине хаљине Арону, да се посвети да ми буде свештеник.

<sup>4</sup> А ово су хаљине што ће начинити: напрсник и оплећак и плашт, кошуља везена, капа и појас. Те хаљине свете нека направе Арону, брату твом и синовима његовим, да ми буду свештеници,

<sup>5</sup> и нека узму злата и порфире и скерлета и црвца и танког платна.

<sup>6</sup> И нека начине оплећак од злата и од порфире и од скерлета и од црвца и од танког платна узведеног, везен.

<sup>7</sup> Две пораменице нека буду на њему, које ће се састављати на два краја, да се држи заједно.

<sup>8</sup> А појас на њему нека буде направе исте као и он, од злата, од порфире, од скерлета, од црвца и од танког платна узведеног.

<sup>9</sup> И узми два камена ониха, и на њима изрежи имена синова Израилјевих,

<sup>10</sup> шест имена њихових на једном камену, а шест имена осталих на другом камену по реду како се који родио.

<sup>11</sup> Вештином каменарском, којом се режу печати, изрезаћеш на та два камена имена синова Израилјевих, и опточи их златом унаоколо.

<sup>12</sup> И метни та два камена на пораменице оплећку, да буду камени за спомен синовима Израилјевим, и Арон да носи имена њихова пред Господом на оба рамена своја за спомен.

<sup>13</sup> И начини копче од злата.

<sup>14</sup> И два ланца од чистог злата начини једнака плетена, и обеси ланце плетене о копче.

<sup>15</sup> И напрсник судски начини направе везене онакве као оплећак, од злата, од порфире, од скерлета, од црвца и од танког платна узведеног начини га.

<sup>16</sup> Нека буде четвороугласт и двострук, у дужину с педи и у ширину с педи.

<sup>17</sup> И удари по њему драго камење, у четири реда нека буде камење. У првом реду: сардоникс, топаз и смарагд;

<sup>18</sup> а у другом реду: карбункул, сафир и дијамант;

<sup>19</sup> а у трећем реду; лигур и ахат и аметист;

<sup>20</sup> а у четвртом реду: хрисолит, оних и јаспис; нека буду уковани у злато у свом реду.

<sup>21</sup> И тих камена с именима синова Израилјевих биће дванаест по именима њиховим, да буду резани као печат, сваки са својим именом, за дванаест племена.

<sup>22</sup> И на напрсник метни ланце једнаке, плетене, од чистог злата.

<sup>23</sup> И две гривне златне начини на напрсник, и метни две гривне на два краја напрснику.

<sup>24</sup> Па провуци два ланца златна кроз две гривне на крајевима напрснику.

<sup>25</sup> А друга два краја од два ланца запни за две копче, и метни на пораменице од оплећка спред.

<sup>26</sup> И начини друге две гривне златне, и метни их на друга два краја напрснику изнутра на страни која је од оплећка.

<sup>27</sup> И начини још две златне гривне, и метни их на пораменице од оплећка оздо према саставцима његовим, више појаса на оплећку.

<sup>28</sup> Тако нека вежу напрсник гривне његове за гривне на оплећку врпцом од порфире, да стоји над појасом од оплећка, и да се не одваја напрсник од оплећка.

<sup>29</sup> И нека носи Арон имена синова Израилјевих на напрснику судском на срцу свом кад улази у светињу за спомен пред Господом вазда.

<sup>30</sup> И метни на напрсник судски Урим и Тумим, да буде на срцу Арону кад улази пред Господа, и Арон ће носити суд синова Израилјевих на срцу свом пред Господом вазда.

<sup>31</sup> И начини плашт под оплећак сав од порфире.

<sup>32</sup> И озго нека буде прорез у среди, и нека буде опточен прорез свуда унаоколо траком ткан, као

прорез у оклопа, да се не раздре.

<sup>33</sup> А по скуту му начини шипке од порфире и од скерлета и од црвца свуда унаоколо, и међу њима златна звонца свуда унаоколо:

<sup>34</sup> Звонце златно па шипак, звонце златно па шипак по скуту од плашта свуда унаоколо.

<sup>35</sup> И то ће бити на Арону кад служи, да се чује глас кад улази у светињу пред Господа и кад излази, да не погине.

<sup>36</sup> И начини плочу од чистог злата, и на њој изрежи као на печату: Светиња Господу.

<sup>37</sup> И вежи је врпцом од порфире за капу, спред на капи да стоји.

<sup>38</sup> И биће на челу Ароновом, да носи Арон грехе светих приноса које принесу синови Израилјеви у свим даровима својих светих приноса; биће на челу његовом вазда, да би били мили Господу.

<sup>39</sup> И начини кошуљу од танког платна изметаног, и начини капу од танког платна, а појас начини везен.

<sup>40</sup> И синовима Ароновим начини кошуље, и начини им појасе, и капице им начини за част и дику.

<sup>41</sup> Па то обуци Арону брату свом и синовима његовим, и помажи их и напуни им руке и посвети их да ми буду свештеници.

<sup>42</sup> И начини им гаће ланене, да се покрије голо тело; од бедара до дна стегна да буду.

<sup>43</sup> И то нека је на Арону и на синовима његовим кад улазе у шатор од састанка или кад приступају к олтару да служе у светињи, да не би носећи грехе погинули. Ово ће бити уредба вечна њему и семену његовом након њега.

## 29

*Освећење свештеника и олтара. Жртва сваког дана.*

<sup>1</sup> Учинићеш им ово кад их станеш освештавати да ми врше службу свештеничку: узми теле и два овна здрава,

<sup>2</sup> и хлебове пресне и колаче пресне замешене с уљем, и погаче пресне намазане уљем, од брашна пшеничног умеси их.

<sup>3</sup> И метни их у једну котарицу, и принеси их у котарици с телетом и с два овна.

<sup>4</sup> И доведи Арона и синове његове пред врата шатора од састанка, и умиј их водом.

<sup>5</sup> И узевши хаљине обуци Арону кошуљу и плашт испод оплећка и оплећак и напрсник, и опаши га појасом од оплећка.

<sup>6</sup> И метни му капу на главу и свету плочу на капу.

<sup>7</sup> И узми уље за помазање, и излиј му на главу, и помазаћеш га.

<sup>8</sup> И синове његове доведи и обуци им кошуље;

<sup>9</sup> и опаши их појасима, Арона и синове његове, и метни им капе на главе, да имају свештенство уредбом вечном. Тако ћеш посветити руке Арону и синовима његовим.

<sup>10</sup> И доведи теле пред шатор од састанка, а Арон и синови његови нека метну руке телету на главу.

<sup>11</sup> И закољи теле пред Господом на вратима шатора од састанка.

<sup>12</sup> И узевши крви од телета помажи рогове олтару прстом својим, а осталу крв сву пролиј на подножје олтару.

<sup>13</sup> И узми све сало по цревима, и мрежицу на јетри, и оба бубрега и сало око њих, и запали на олтару.

<sup>14</sup> А месо од телета и кожу и балегу спали огњем изван логора; то је жртва за грех.

<sup>15</sup> Потом узми овна једног, и на главу овну нека метну руке своје Арон и синови његови.

<sup>16</sup> И закољи овна и узми крви од њега и покропи олтар унаоколо.

<sup>17</sup> А овна изуди, и опери дроб и ноге, и метни их на удове његове и на главу.

<sup>18</sup> И свега овна запали на олтару; то је жртва паљеница Господу, мирис угодан, жртва огњена Господу.

<sup>19</sup> Па узми и другог овна, и нека му метне Арон и синови његови руке своје на главу.

<sup>20</sup> И закољи тог овна, и узми крви од њега и помажи њом крај од десног уха Арону и крај од десног уха синовима његовим, и палац у десне руке њихове и палац у десне ноге њихове, а осталом крвљу покропи олтар унаоколо.

<sup>21</sup> И узми крви која буде на олтару и уља за помазање, и покропи Арона и хаљине његове, и синове његове и хаљине њихове, и биће свет он и хаљине његове и синови његови и хаљине њихове.

<sup>22</sup> Потом узми сало од овна и реп и сало што је по цревима и мрежицу на јетри и оба бубрега и сало око њих, и десно плеће; јер је ован посветни;

<sup>23</sup> и један хлеб и један колач с уљем и једну погачу из котарице у којој буду пресни хлебови пред Господом.

<sup>24</sup> И то све метни у руке Арону и у руке синовима његовим, и обрђи тамо и амо, да буде жртва обртана пред Господом.

<sup>25</sup> По том узми им то из руку, и запали на олтару сврх жртве паљенице, да буде мирис угодан пред Господом; то је жртва огњена Господу.

<sup>26</sup> И узми груди од овна посветног, који буде за Арона, и обртаћеш их тамо и амо, да буде жртва обртана пред Господом; и то ће бити твој део.

<sup>27</sup> Тако ћеш осветити груди од жртве обртане и плеће од жртве подизане, шта је обртано и шта је подизано од овна посветног за Арона и за синове његове.

<sup>28</sup> И то ће бити Арону и синовима његовим уредбом вечном од синова Израилјевих, јер је жртва подизана. Кад је жртва подизана синова Израилјевих од њихових жртава захвалних, жртва подизана биће Господу.

<sup>29</sup> А свете хаљине Аронове нека буду синовима његовим након њега да се помазују у њима и да им се у њима посвећују руке.

<sup>30</sup> Седам дана нека их облачи који на његово место буде свештеник између синова његових, који ће улазити у шатор од састанка да служи у светињи.

<sup>31</sup> А овна посветног узми и скувај месо од њега на месту светом.

<sup>32</sup> И Арон и синови његови нека на вратима шатора од састанка једу месо од тог овна и хлеб што је у котарици.

<sup>33</sup> Нека га једу они за које је било очишћење да би им се посветиле руке да би били посвећени; а други да не једе, јер је ствар света.

<sup>34</sup> Ако ли би остало шта меса посветног или хлеба до јутра, онда што остане сажежи огњем, а да се не једе, јер је ствар света.

<sup>35</sup> И тако учини Арону и синовима његовим по свему што ти заповедих; седам дана светићеш им руке.

<sup>36</sup> И сваки ћеш дан приносити на жртву теле за грех ради очишћења; и очистићеш олтар чинећи

очишћење на њему, и помазаћеш га да се освети.

<sup>37</sup> Седам дана чинићеш очишћење на олтару и осветићеш га, те ће олтар бити светиња над светињама; шта се год дотакне олтара, биће свето.

<sup>38</sup> И ово ћеш приносити на олтару: два јагњета од године сваки дан без прекида.

<sup>39</sup> Једно јагње приноси јутром а друго приноси вечером,

<sup>40</sup> и још десетину ефе пшеничног брашна смешана с уљем цеђеним, ког да буде четврт ина, и налив вина, четврт ина на једно јагње.

<sup>41</sup> А друго јагње принеси увече; као са жртвом јутарњом и с наливом њеним тако и с овом чини да буде мирис угодан, жртва огњена Господу.

<sup>42</sup> То нека буде жртва паљеница свагда од колена до колена нашег на вратима шатора од састанка пред Господом, где ћу се састајати с вама да говорим с тобом.

<sup>43</sup> И онде ћу се састајати са синовима Израилевим, да се освећује славом мојом.

<sup>44</sup> И осветићу шатор од састанка и олтар; и Арона и синове његове осветићу да су ми свештеници.

<sup>45</sup> И наставаћу међу синовима Израилевим, и бићу им Бог.

<sup>46</sup> И познаће да сам ја Господ Бог њихов, који сам их извео из земље мисирске да наставам међу њима, ја Господ Бог њихов.

## 30

*Кадиони олтар, свети порез, умиваоница од бронзе, уље помазања и каѓ.*

<sup>1</sup> Још начини олтар кадиони, од дрвета ситима начини га.

<sup>2</sup> Дужина нека му буде лакат, и ширина лакат, четвороугласт да буде, и два лакта висок; из њега нека му излазе рогови.

<sup>3</sup> И покуј га чистим златом, озго са страна унаоколо, и рокове његове; и начини му венац златан унаоколо.

<sup>4</sup> И начини му по два биочуга златна испод венца на два угла његова с обе стране, и кроз њих ћеш провући полуге да се може носити.

<sup>5</sup> А полуге начини од дрвета ситима, и окуј их у злато.

<sup>6</sup> И метни га пред завес који виси пред ковчегом од сведочанства према заклопцу који је над сведочанством, где ћу се с тобом састајати.

<sup>7</sup> И нека кади на њему Арон кадом мирисним; свако јутро нека кади кад спреми жишке.

<sup>8</sup> И кад запали Арон жишке увече, нека кади; нека буде кад свагдашњи пред Господом од колена до колена вашег.

<sup>9</sup> Не приносите на њему кад туђи нити жртву паљеницу нити принос; ни налив не лијте на њему.

<sup>10</sup> Само очишћење нека чини над роговима његовим Арон једном у години; крвљу од жртве за грех у дан очишћења једном у години чиниће очишћења на њему од колена до колена вашег; јер је то светиња над светињама Господу.

<sup>11</sup> Још рече Господ Мојсију говорећи:

<sup>12</sup> Кад станеш бројати синове Израилеве, између оних који иду у број сваки нека даде откуп за живот свој Господу, кад их станеш бројати, да не би дошло на њих какво зло кад их станеш бројати.

<sup>13</sup> А нека да сваки који иде у број пола сикла, по сиклу светом (а тај је сикал двадесет новчића); пола сикла биће прилог Господу.

<sup>14</sup> Ко год иде у бој, од двадесет година и више, нека да прилог Господу.

<sup>15</sup> Богати да не да више а сиромаш да не да мање од по сикла, кад дају прилог Господу на очишћење душа ваших.

<sup>16</sup> И узевши новце за очишћење од синова Израилјевих остави их за потребу у шатору од састанка, и биће синовима Израилјевим спомен пред Господом за очишћење душа ваших.

<sup>17</sup> Још рече Господ Мојсију говорећи:

<sup>18</sup> Начини и умиваоницу од бронзе и подножје јој од бронзе за умивање; и метни је између шатора од састанка и олтара, и налиј у њу воде.

<sup>19</sup> Да из ње пере Арон и синови његови руке своје и ноге своје.

<sup>20</sup> Кад иду у шатор од састанка, нека се умивају водом, да не изгину, или кад приступају к олтару да служе и да пале жртву огњену Господу.

<sup>21</sup> Тада нека перу руке своје и ноге своје да не изгину. То нека им буде уредба вечна Арону и семену његовом од колена до колена.

<sup>22</sup> Још рече Господ Мојсију говорећи:

<sup>23</sup> Узми мириса најбољих: смиrne најчистије пет стотина сикала и цимета мирисавог пола толико, двеста педесет, и иђирота такође двеста педесет,

<sup>24</sup> и касије пет стотина мером светом, и уља маслиновог један ин.

<sup>25</sup> И од тога начини уље за свето помазање, уље најбоље вештином апотекарском; то да буде уље

светог помазања.

<sup>26</sup> И њим помажи шатор од састанка и ковчег од сведочанства,

<sup>27</sup> и сто и све справе његове, и свећњак и справе његове, и олтар кадиони,

<sup>28</sup> и олтар на коме се приноси жртва паљеница, и све справе његове, и умиваоницу и подножје њено.

<sup>29</sup> Тако ћеш их осветити, те ће бити светиња над светињом, и шта их се год дотакне биће свето.

<sup>30</sup> Помажи и Арона и синове његове, и осветићеш их да ми буду свештеници.

<sup>31</sup> А синовима Израилљевим кажи и реци: Ово нека ми буде уље светог помазања од колена до колена вашег.

<sup>32</sup> Тело човечје нека се не маже њим, нити правите такво уље какво је оно; свето је, нека вам буде свето.

<sup>33</sup> Ако ли би ко начинио тако уље или намазао њим другог, истребиће се из народа свог.

<sup>34</sup> И рече Господ Мојсију: Узми мириса, стакте, ониха и халвана мирисавог, и тамјана чистог, колико једног толико другог.

<sup>35</sup> И од тога начини кад, састављен вештином апотекарском, чист и свет.

<sup>36</sup> И истуцавши га наситно, метаћеш га пред сведочанством у шатору од састанка, где ћу се састајати с тобом; то нека вам буде светиња над светињама.

<sup>37</sup> А такав кад какав начиниш немојте себи правити; то нека ти је светиња за Господа.

<sup>38</sup> Ако ли би ко начинио такав да га мирише, истребиће се из народа свог.

*Позивање Веселеила и Елијава. Празновање суботе. Плоче закона.*

<sup>1</sup> И рече Господ Мојсију говорећи:

<sup>2</sup> Гле, позвах по имену Веселеила сина Урије сина Оровог од племена Јудиног.

<sup>3</sup> И напуних га Духа Светог, мудрости и разума и знања и сваке вештине,

<sup>4</sup> да вешто измишља како се шта може начинити од злата и од сребра и од бронзе,

<sup>5</sup> да уме резати камење и укивати, да уме тесати дрво, и сваки посао радити.

<sup>6</sup> И ево удружих с њим Елијава, сина Ахисамаховог од племена Дановог, и сваком вештом човеку у срце дадох вештину да израде све што сам ти заповедио.

<sup>7</sup> Шатор од састанка, и ковчег за сведочанство и заклопац на њ, и све справе у шатору,

<sup>8</sup> и сто и справе његове, и свећњак чисти са свим справама његовим, и олтар кадиони,

<sup>9</sup> и олтар за жртву паљеницу са свим справама његовим, и умиваоницу и подножје њено,

<sup>10</sup> и хаљине службене и свете хаљине Арону свештенику и хаљине синовима његовим, да врше службу свештеничку,

<sup>11</sup> и уље помазања, и кад мирисни за светињу. Све нека начине онако како сам ти заповедио.

<sup>12</sup> И рече Господ Мојсију говорећи:

<sup>13</sup> А ти кажи синовима Израилевим и реци: Али суботе моје чувајте, јер је знак између мене и вас од колена до колена, да знате да сам ја Господ који вас посвећујем.

<sup>14</sup> Чувајте дакле суботу, јер вам је света; ко би је оскврнио, да се погуби; јер ко би год радио какав посао у њу, истребиће се она душа из народа свог.

<sup>15</sup> Шест дана нека се ради; а седми је дан субота, одмор, свет Господу; ко би год радио посао у дан суботни, да се погуби.

<sup>16</sup> Зато ће чувати синови Израилјеви суботу празнујући суботу од колена до колена заветом вечним.

<sup>17</sup> То је знак између мене и синова Израилјевих довека; јер је за шест дана створио Господ небо и земљу, а у седми дан почину и одмори се.

<sup>18</sup> И изговоривши ово Мојсију на гори синајској, даде му две плоче сведочанства, плоче камене писане прстом Божијим.

## 32

*Златно теле. Мојсије ревнује за Бога и моли за народ.*

<sup>1</sup> А народ видевши где Мојсије за дуго не силази с горе, скупи се народ пред Арона, и рекоше му: Хајде, начини нам богове, који ће ићи пред нама, јер том Мојсију који нас изведе из земље мисирске не знамо шта би.

<sup>2</sup> А Арон им рече: Поскидајте златне обоце што су у ушима жена ваших, синова ваших и кћери ваших, и донесите ми.

<sup>3</sup> И поскида сав народ златне обоце што им беху у ушима, и донесоше Арону.

<sup>4</sup> А он узевши из руку њихових, сали у калуп, и начини теле саливено. И рекоше: Ово су богови твоји, Израилју, који те изведоше из земље мисирске.

<sup>5</sup> А кад то виде Арон, начини олтар пред њим; и повика Арон, и рече: Сутра је празник Господњи.

<sup>6</sup> И сутрадан уставши рано принесоше жртве паљенице и жртве захвалне; и поседа народ, те једоше и пише, а после усташе да играју.

<sup>7</sup> А Господ рече Мојсију: Иди, сиђи, јер се поквари твој народ, који си извео из земље мисирске.

<sup>8</sup> Брзо зађоше с пута, који сам им заповедио; начинише себи теле ливено, и поклонише му се, и принесоше му жртву, и рекоше: Ово су богови твоји, Израилју, који те изведоше из земље мисирске.

<sup>9</sup> Још рече Господ Мојсију: Погледах народ овај, и ето је народ тврдог врата.

<sup>10</sup> И сада пусти ме, да се распали гнев мој на њих и да их истребим; али од тебе ћу учинити народ велик.

<sup>11</sup> А Мојсије се замоли Господу Богу свом, и рече: Зашто се, Господе, распаљује гнев Твој на народ Твој, који си извео из земље мисирске силом великом и руком крепком?

<sup>12</sup> Зашто да говоре Мисирци и кажу: На зло их изведе, да их побије по планинама и да их истреби са земље? Поврати се од гнева свог, и пожали народ свој ода зла.

<sup>13</sup> Опомени се Аврама, Исака и Израилља, слуга својих, којима си се собом заклео и обрекао им: Умножићу семе ваше као звезде на небу, и земљу ову, за коју говорих, сву ћу дати семену вашем да је њихова довека.

<sup>14</sup> И ражали се Господу учинити зло народу свом, које рече.

<sup>15</sup> Тада се врати Мојсије, и сиђе с горе са две плоче сведочанства у рукама својим; и плоче беху писане с обе стране, отуд и одовуд писане.

<sup>16</sup> И беху плоче дело Божје, и писмо беше писмо Божје, урезано на плочама.

<sup>17</sup> А Исус чувши вику у народу, кад викаху, рече Мојсију; вика убојна у логору.

<sup>18</sup> А он рече: Није то вика како вичу који су јачи, нити је вика како вичу који су слабији, него чујем вику оних који певају.

<sup>19</sup> И кад дође близу логора, угледа теле и игре, те се разгневи Мојсије, и баци из руку својих плоче, и разби их под гором.

<sup>20</sup> Па узе теле које беху начинили и спали га огњем, и сатре га у прах, и просу га по води, и запоји синове Израилеве.

<sup>21</sup> И рече Мојсије Арону: Шта ти је учинио овај народ, те га ували у толики грех?

<sup>22</sup> А Арон му рече: Немој се гневити, господару; ти знаш овај народ да је брз на зло.

<sup>23</sup> Јер рекоше ми: Начини нам богове, који ће ићи пред нама, јер том Мојсију који нас изведе из земље мисирске не знамо шта би.

<sup>24</sup> А ја им рекох: Ко има злата, нека га скида са себе. И дадоше ми, а ја га бацих у ватру, и изађе то теле.

<sup>25</sup> А Мојсије видећи народ го, јер га оголи Арон на срамоту пред противницима његовим,

<sup>26</sup> стаде Мојсије на врата од логора, и рече: К мени ко је Господњи. И скупише се пред њега сви синови Левијеви.

<sup>27</sup> И рече им: Овако каже Господ Бог Израилев: Припашите сваки свој мач уз бедро своје, па прођите тамо и амо по логору од врата до врата, и побијте сваки брата свог и пријатеља свог и ближњег свог.

<sup>28</sup> И учинише синови Левијеви по заповести Мојсијевој, и погине народа у онај дан до три хиљаде људи.

<sup>29</sup> Јер Мојсије рече: Посветите данас руке своје Господу, свак на сину свом и на брату свом, да би вам дао данас благослов.

<sup>30</sup> А сутрадан рече Мојсије народу: Ви љуто сагрешисте; зато сада идем горе ка Господу, еда бих га умолио да вам опрости грех.

<sup>31</sup> И врати се Мојсије ка Господу, и рече: Молим Ти се; народ овај љуто сагреши начинивши себи богове од злата.

<sup>32</sup> Али опрости им грех: Ако ли нећеш, избриши ме из књиге своје, коју си написао.

<sup>33</sup> А Господ рече Мојсију: Ко ми је згрешио, оног ћу избрисати из књиге своје.

<sup>34</sup> А сада иди, води тај народ куда сам ти казао. Ево, мој ће анђео ићи пред тобом, а кад их походим, походићу на њима грех њихов.

<sup>35</sup> И Господ би народ зато што начинише теле, које сали Арон.

## 33

*Мојсије моли за скрушени народ и жуди видети славу Господа.*

<sup>1</sup> И рече Господ Мојсију: Иди, дигни се одатле ти и народ, који си извео из земље мисирске, пут земље за коју се заклех Авраму, Исаку и Јакову говорећи: Семену твом даћу је.

<sup>2</sup> И послаћу пред тобом анђела, и изагнаћу Хананеје, Амореје и Хетеје и Ферезеје и Јевеје и Јевусеје.

<sup>3</sup> И одвешће вас у земљу где тече млеко и мед; јер нећу сам ићи с тобом зато што си народ тврдоврат, па бих те могао сатрти путем.

<sup>4</sup> А народ чувши ову злу реч ожалости се, и нико не метну на се свог накита.

<sup>5</sup> Јер Господ рече Мојсију: Кажи синовима Израилевим: Ви сте народ тврдоврат; доћи ћу

часом усред тебе, и истребићу те; а сада скини накит свој са себе, и знаћу шта ћу чинити с тобом.

<sup>6</sup> И поскидаше са себе синови Израилјеви наките своје код горе Хорива.

<sup>7</sup> А Мојсије узе шатор и разапе га себи иза логора далеко, и назва га шатор од састанка, и ко год тражаше Господа, долажаше к шатору од састанка иза логора.

<sup>8</sup> И кад Мојсије иђаше у шатор, сав народ устајаше, и сваки стајаше на вратима свог шатора, и гледаху за Мојсијем док не уђе у шатор.

<sup>9</sup> А кад Мојсије улажаше у шатор, спушташе се ступ од облака и устављаше се на вратима од шатора, и Господ говораше с Мојсијем.

<sup>10</sup> И сав народ видећи ступ од облака где стоји на вратима од шатора, устајаше сав народ, и сваки се клањаше на вратима од свог шатора.

<sup>11</sup> И Господ говораше с Мојсијем лицем к лицу као што говори човек с пријатељем својим. Потом се враћаше Мојсије у логор, а слуга његов Исус син Навин, момак, не излажаше из шатора.

<sup>12</sup> И рече Мојсије Господу: Гледај, Ти ми кажеш: Води тај народ. А ниси ми казао кога ћеш послати са мном, а рекао си: Знам те по имену и нашао си милост пред мном.

<sup>13</sup> Ако сам дакле нашао милост пред Тобом, покажи ми пут свој, да Те познам и нађем милост пред Тобом; и види да је овај народ Твој народ.

<sup>14</sup> И рече Господ: Моје ће лице ићи напред, и даћу ти одмор.

<sup>15</sup> А Мојсије му рече: Ако неће ићи напред лице Твоје, немој нас кретати одавде.

<sup>16</sup> Јер по чему ће се познати да смо нашли милост пред Тобом, ја и народ Твој? Зар не по томе што Ти идеш с нама? Тако ћемо се разликовати ја и народ Твој од сваког народа на земљи.

<sup>17</sup> А Господ рече Мојсију: Учинићу и то што си казао, јер си нашао милост преда мном и знам те по имену.

<sup>18</sup> Опет рече Мојсије: Молим Те, покажи ми славу своју.

<sup>19</sup> А Господ му рече: Учинићу да прође све добро моје испред тебе, и повикаћу по имену: Господ пред тобом. Смиловаћу се коме се смилујем, и пожалићу кога пожалим.

<sup>20</sup> И рече: Али нећеш моћи видети лице моје, јер не може човек мене видети и остати жив.

<sup>21</sup> И рече Господ: Ево место код мене, па стани на стену.

<sup>22</sup> И кад стане пролазити слава моја, метнућу те у раселину камену, и заклонићу те руком својом док не прођем.

<sup>23</sup> Потом ћу дигнути руку своју, и видећеш ме с леђа, а лице се моје не може видети.

## 34

*Нове плоче закона. Јављање Бога. Обновљење завета. Мојсијево светло лице.*

<sup>1</sup> И рече Господ Мојсију: Истеси себи две плоче од камена као што су биле прве, да напишем на тим плочама речи које су биле на првим плочама, које си разбио.

<sup>2</sup> И буди готов за сутра да рано изађеш на гору синајску, и станеш преда ме на врх горе.

<sup>3</sup> Али нека нико не иде с тобом, и нико нека се не покаже на свој гори, ни овце ни говеда да не пасу близу горе.

<sup>4</sup> И истеса Мојсије две плоче од камена као што су биле прве, и уставши рано изађе на гору синајску, као што му заповеди Господ, и узе у руку своју две плоче камене.

<sup>5</sup> А Господ сиђе у облаку, и стаде онде с њим, и повика по имену: Господ.

<sup>6</sup> Јер пролазећи Господ испред њега викаше: Господ, Господ, Бог милостив, жалостив, спор на гнев и обилан милосрђем и истином.

<sup>7</sup> Који чува милост хиљадама, прашта безакоња и неправде и грехе, који не правда кривога, и походи грехе отачке на синовима и на унуцима до трећег и четвртог колена.

<sup>8</sup> А Мојсије брже сави главу до земље и поклони се,

<sup>9</sup> и рече: Ако сам нашао милост пред Тобом, Господе, нека иде Господ посред нас, јер је народ тврдоврат: и опрости нам безакоње наше и грех наш, и узми нас за наследство.

<sup>10</sup> А Он рече: Ево постављам завет; пред целим народом твојим учинићу чудеса, која нису учинјена нигде на земљи ни у коме народу, и видећете дело Господње сав народ, међу којим си, јер ће бити страшно шта ћу ја учинити с тобом.

<sup>11</sup> Држи шта ти данас заповедам; ево, ја ћу изагнати испред тебе Амореје и Хананеје и Хетеје и Ферезеје и Јевеје и Јевусеје.

<sup>12</sup> Чувај се да не хваташ вере с онима који живе у земљи у коју ћеш доћи, да ти не буду замка усред тебе.

13 Него олтаре њихове оборите, и ликове њихове изломите, и гајеве њихове исеците.

14 Јер не ваља да се клањаш другом Богу: јер се Господ зове ревнитељ, Бог је ревнитељ.

15 Немој хватати вере с онима који живе у оној земљи, да не би чинећи прељубу за боговима својим и приносећи жртву боговима својим позвали те, и ти јео жртве њихове.

16 И да не би кћерима њиховим женио синове своје, и да не би кћери њихове чинећи прељубу за боговима својим учиниле да синови твоји чине прељубу за боговима њиховим.

17 Ливене богове не гради себи.

18 Празник пресних хлебова држи; седам дана једи пресне хлебове, као што сам ти заповедио, на време, месеца Авива, јер си тог месеца изашао из Мисира.

19 Све што отвара материцу моје је, и свако мушко у стоци твојој што отвара материцу, говече или ситна стока.

20 Али магаре које отвори материцу откупи јагњетом или јаретом; ако ли га не би откупио, сломи му врат; и сваког првенца између синова својих откупи; и да се нико не покаже празан преда мношвом.

21 Шест дана ради, а у седми дан почини, и од орања и од жетве почини.

22 Празнуј празник седмица, првина жетве пшеничне, и празник бербе на свршетку године.

23 Три пута у години да се свако мушко између вас покаже пред Господом Богом Израиљевим.

24 Јер ћу изагнати народе испред тебе, и међе твоје раширићу, и нико неће пожелети земље твоје, кад станеш долазити да се покажеш пред Господом Богом својим три пута у години.

<sup>25</sup> Немој приносити крв од жртве моје уз хлебове киселе, и да не преноћи до јутра жртва празника пасхе.

<sup>26</sup> Првине од првог рода земље своје донеси у кућу Господа Бога свог; немој кувати јаре у млеку мајке његове.

<sup>27</sup> И рече Господ Мојсију: Напиши себи те речи; јер по тим речима учиних завет с тобом и с Израиљем.

<sup>28</sup> И Мојсије оста онде код Господа четрдесет дана и четрдесет ноћи, хлеба не једући ни воде пијући; и написа Господ на плоче речи завета, десет речи.

<sup>29</sup> И кад Мојсије силажаше с горе синајске, и држаше у руци две плоче сведочанства силазећи с горе, не знаше да му кожа на лицу поста светла докле говораше с њим.

<sup>30</sup> И виде Арон и сви синови Израиљеви Мојсија, а то му се светли кожа на лицу, и не смеше приступити к њему.

<sup>31</sup> Али их зовну Мојсије, и вратише се к њему Арон и сви главари у збору, и говори с њима Мојсије.

<sup>32</sup> Потом приступише сви синови Израиљеви, и заповеди им све што му каза Господ на гори синајској.

<sup>33</sup> А кад им Мојсије изговори, застре лице своје покривалом.

<sup>34</sup> Али кад Мојсије долажаше пред Господа да с Њим говори, скидаше покривало докле не би изашао; а изашавши казиваше синовима Израиљевим шта му се заповедаше.

<sup>35</sup> Тада виђаху синови Израиљеви лице Мојсијево, где се светли кожа на лицу његовом,

те Мојсије опет застираше покривалом лице своје докле не би опет ушао да говори с Њим.

## 35

*Субота. Прилози. Позивање Веселеила и Елијава.*

<sup>1</sup> Потом сабра Мојсије сав збор синова Израилѐвих, и рече им: Ово је заповедио Господ да чините:

<sup>2</sup> Шест дана да се ради, а седми да вам је свет, субота почивања Господњег; ко би радио у тај дан, да се погуби.

<sup>3</sup> Ватре не ложите по становима својим у дан суботни.

<sup>4</sup> Још рече Мојсије свему збору синова Израилѐвих говорећи: Ово је заповедио Господ и рекао:

<sup>5</sup> Скупите између себе прилог Господу; ко год хоће драге воље, нека донесе прилог Господу: злато и сребро и бронзу,

<sup>6</sup> и порфиру и скерлет и црвац и танко платно и кострет,

<sup>7</sup> и коже овнујске црвене обојене и коже јазавичије и дрво ситим,

<sup>8</sup> и уље за видело, и мирисе за уље помазања и за кад мирисни,

<sup>9</sup> и камење онихово, и камење за укивање по оплећку и по напрснику.

<sup>10</sup> И који су год вешти међу вама нека дођу да раде шта је заповедио Господ:

<sup>11</sup> Шатор, и наслон његов, и покривач његов, и куке његове, и даске његове, преворнице његове, ступове његове и стопице његове,

<sup>12</sup> ковчег, и полуге његове, и заклопац, и завес,  
<sup>13</sup> сто, и полуге његове и све справе његове, и хлеб за постављање,

<sup>14</sup> и свећњак за видело са справама његовим, и жишке његове, и уље за видело,

<sup>15</sup> и олтар кадиони, и полуге његове, и уље помазања, и кад мирисни, и завес на врата од шатора,

<sup>16</sup> олтар за жртву паљеницу, и решетку његову од бронзе, полуге његове и све справе његове, умиваоницу и подножје њено,

<sup>17</sup> завесе за трем, ступове његове и стопице његове, и завес на врата од трема,

<sup>18</sup> коље за шатор, и коље за трем с ужима њиховим.

<sup>19</sup> Хаљине службене за службу у светињи, и хаљине свете Арону свештенику, и хаљине синовима његовим за службу свештеничку.

<sup>20</sup> Тада отиде сав збор синова Израилјевих од Мојсија;

<sup>21</sup> и вратише се, сваки ког подиже срце његово и кога год дух покрете драговољно, и донесоше прилог Господу за грађење шатора од састанка и за сву службу у њему и за хаљине свете.

<sup>22</sup> Долазише људи и жене, ко год беше драговољног срца, и доносише споне и обоце и прстење и наруквице и свакојаке наките златне; и сваки донесе прилог злата Господу.

<sup>23</sup> Ко год имаше порфире, скерлета, црвца, танког платна, кострети, кожа овнујских црвених обојених и кожа јазавичијих, сваки доношаше.

<sup>24</sup> И ко год прилагаше сребро или бронзу, доношаше у прилог Господу; и у кога год беше дрвета ситима, за сваку употребу у служби доношаше.

<sup>25</sup> И све жене веште предоше својим рукама, и доносише шта напредоше за порфиру, скерлет, црвац и танко платно.

<sup>26</sup> И све жене које подиже срце њихово и беху веште, предоше кострет.

<sup>27</sup> А главари доносише камење онихово и камење за укивање по оплећку и по напрснику,

<sup>28</sup> и мирисе и уље за видело и уље за помазање и за кад мирисни.

<sup>29</sup> Сви људи и жене, које подиже драговољно срце да доносе шта треба за све дело које Господ заповеди преко Мојсија да се начини, донесоше синови Израилјеви драговољни прилог Господу.

<sup>30</sup> Тада рече Мојсије синовима Израилјевим: Видите, Господ позва по имену Веселеила сина Урије сина Оровог од племена Јудиног,

<sup>31</sup> и напуни га духа Божијег, мудрости, разума и знања и вештине за сваки посао,

<sup>32</sup> да вешто измишља како се шта ради од злата и сребра и од бронзе,

<sup>33</sup> да уме резати камење и укивати, да уме тесати дрво и радити сваки посао врло вешто.

<sup>34</sup> И даде му у срце, њему и Елијаву сину Ахисамаховом од племена Дановог, да могу учити друге.

<sup>35</sup> Напуни их вештине да раде сваки посао, да кују, тешу, везу, и ткају порфиру, скерлет, црвац и танко платно, и да раде свакојаке послове вешто измишљајући.

## 36

*Дарежљивост народа. Грађење светиње.*

<sup>1</sup> И стаде радити Веселеило и Елијав и сви људи вешти, којима беше Господ дао мудрост и разум

да умеју радити сваки посао за службу у светињи, и све што је заповедио Господ.

<sup>2</sup> И позва Мојсије Веселеила и Елијава и све људе веште, којима Господ даде мудрост у срце, које год подиже срце њихово да дођу да раде тај посао.

<sup>3</sup> И узеше од Мојсија све прилоге, које донесоше синови Израилљеви да се уради дело за службу у светињи. Али још доношаху к њему драговољне прилоге свако јутро.

<sup>4</sup> Тада дођоше сви вешти људи, који рађаху дело за светињу, сваки од свог посла, који рађаху,

<sup>5</sup> и рекоше Мојсију говорећи: Више доноси народ него што треба да се уради дело, које је Господ заповедио да се уради.

<sup>6</sup> И заповеди Мојсије да се огласи по логору говорећи: Ни човек ни жена да не доноси више прилоге за светињу. И забрани се народу да не доноси.

<sup>7</sup> Јер беше свега доста да се уради све дело, и још претецаше.

<sup>8</sup> И људи вешти између оних, који радише ово дело, начинише шатор од десет завеса од танког платна узведеног и од порфире и од скерлета и од црвца, с херувимима, вешто везеним начинише.

<sup>9</sup> У дужину беше један завес од двадесет и осам лаката а у ширину од четири лакта; сви завеси беху једне мере.

<sup>10</sup> И саставише пет завеса један с другим, и пет других завеса саставише један с другим.

<sup>11</sup> И начинише петље од порфире по крају првог завеса на оној страни где ће се саставити с другим; и тако начинише на сваком завесу по крају где ће се саставити с другим.

<sup>12</sup> Педесет петаља начинише на првом завесу, и педесет петаља начинише на крају сваког завеса где се саставља с другим; петље беху једна према другој.

<sup>13</sup> И начинише педесет златних кука, и саставише кукама завесе један с другим; тако се шатор састави.

<sup>14</sup> И начинише завесе од кострети за наслон над шатором; једанаест таквих завеса начинише.

<sup>15</sup> У дужину беше један завес од тридесет лаката а у ширину од четири лакта; једне мере беше свих једанаест завеса.

<sup>16</sup> И саставише пет завеса заједно, а других шест завеса заједно.

<sup>17</sup> И начинише педесет петаља по крају једног завеса где се саставља са другим, и педесет петаља начинише по крају другог завеса да се састави.

<sup>18</sup> И начинише педесет кука од бронзе да се састави наслон.

<sup>19</sup> И начинише покривач на наслон од кожа овнујских црвених обојених, и покривач од кожа јазавичијих озго.

<sup>20</sup> И начинише даске шатору од дрвета ситима, које ће стајати право.

<sup>21</sup> Даска беше дуга десет лаката а подруг лакта широка свака даска.

<sup>22</sup> По два чепа беху на дасци, један према другом; тако начинише на свим даскама за шатор.

<sup>23</sup> А ових дасака за шатор начинише двадесет дасака за јужну страну;

<sup>24</sup> и четрдесет стопица сребрних начинише под двадесет дасака, две стопице под једну даску за два чепа њена, а две стопице под другу даску за два чепа њена.

<sup>25</sup> Тако и на другој страни шатора, према северу, начинише двадесет дасака,

<sup>26</sup> и четрдесет стопица сребрних под њих, две стопице под једну даску а две стопице под другу даску.

<sup>27</sup> А на западној страни шатора начинише шест дасака;

<sup>28</sup> и још две даске начинише на углове шатору с обе стране;

<sup>29</sup> оне бежу састављене оздо, и бежу састављене озго биочугом; тако начинише с обе стране на два угла.

<sup>30</sup> И тако беше осам дасака и шеснаест стопица њихових сребрних, по две стопице под сваку даску.

<sup>31</sup> И начинише преворнице од дрвета ситима: пет за даске на једној страни шатора,

<sup>32</sup> и пет преворница за даске на другој страни шатора, и пет преворница за даске на западној страни шатора до оба угла.

<sup>33</sup> И начинише преворницу средњу да иде преко среде дасака од једног краја до другог.

<sup>34</sup> А даске оковаше златом, и биочуге на њих начинише од злата, да у њима стоје преворнице, и оковаше златом преворнице.

<sup>35</sup> И начинише завес од порфире и од скерлета и од црвца и од танког платна узведеног, с херувимима вешто везеним начинише га.

<sup>36</sup> И начинише за њ четири ступа од дрвета ситима, и оковаше их златом, а куке на њима бежу од злата, и салише им четири стопице од сребра.

<sup>37</sup> И начинише завес на врата наслону од порфире и од скерлета и од црвца и од танког платна узведеног везен,

<sup>38</sup> и пет ступова за њ с кукама њиховим, и врхове им и појасе оковаше златом, и пет стопица под њих од бронзе.

## 37

### *Свете ствари.*

<sup>1</sup> И начини Веселеило ковчег од дрвета ситима, два и по лакта дуг и подруг лакта широк и подруг лакта висок.

<sup>2</sup> И покова га чистим златом изнутра и споља; и начини му златан венац унаоколо.

<sup>3</sup> И сали му четири биочуга од злата на четири угла његова: два биочуга с једне стране а два с друге.

<sup>4</sup> И начини полуге од дрвета ситима, и окова их златом.

<sup>5</sup> И провуче полуге кроз биочуге с обе стране ковчегу, да се може носити ковчег.

<sup>6</sup> И начини заклопац од чистог злата, у дужину од два и по лакта, а у ширину од подруг лакта.

<sup>7</sup> И начини два херувима од злата, једноставне начини их, на два краја заклопцу,

<sup>8</sup> једног херувима на крају одовуд, а другог херувима на крају одонуд; заклопцу на оба краја начини херувиме.

<sup>9</sup> И у херувима беху крила раширена у вис, и заклањаху крилима својим заклопац, и лицем беху окренути један другом, и гледаху према заклопцу херувими.

<sup>10</sup> И начини сто од дрвета ситима, у дужину од два лакта а у ширину од лакта, и од подруг лакта у висину.

<sup>11</sup> И покова га чистим златом, и начини му венац златан унаоколо.

<sup>12</sup> И начини му оплату с подланице унаоколо, и начини венац златан уз оплату унаоколо.

<sup>13</sup> И сали му четири биочуга од злата, и метну биочуге на четири угла, који му беху на четири ноге.

<sup>14</sup> Према оплати беху биочузи, а у њима полуге, да се може носити сто.

<sup>15</sup> А полуге начини од дрвета ситима, и окова их златом, да се може носити сто.

<sup>16</sup> И начини од чистог злата посуђе што се меће на сто: зделе и чаше и котлиће и ведро, којим ће се преливати.

<sup>17</sup> И начини свећњак од чистог злата, једноставан начини свећњак; ступ му и гране, чашице и јабуке и цветови излажаху из њега.

<sup>18</sup> Шест грана излажаху му са страна; три гране свећњака с једне стране а три гране свећњака с друге стране;

<sup>19</sup> три чашице као бадем на једној грани и јабука и цвет, а три чашице као бадем на другој грани и јабука и цвет; тако на свих шест грана које излажаху из свећњака.

<sup>20</sup> А на самом свећњаку беху четири чашице као бадем са својим јабукама и цветовима,

<sup>21</sup> једна јабука беше под две гране из њега, и једна јабука под друге две гране из њега, и једна јабука под друге две гране из њега; тако под шест грана које излажаху из њега.

<sup>22</sup> Јабуке њихове и гране им излажаху из њега, све беше од чистог злата једноставно.

<sup>23</sup> И начини му седам жижака и усекаче и спремице за гар од чистог злата.

<sup>24</sup> Од таланта чистог злата начини га са свим справама његовим.

<sup>25</sup> И начини олтар кадиони од дрвета ситима у дужину од једног лакта, и у ширину од једног лакта, четвороугласт, и од два лакта у висину; из њега излажаху му рогови.

<sup>26</sup> И покова га чистим златом озго и са стране унаоколо, и рокове; и начини му венац од злата унаоколо.

<sup>27</sup> И два биочуга од злата начини му испод венца на два угла његова с обе стране, да у њима стоје полуге да се може носити о њима.

<sup>28</sup> А полуге начини од дрвета ситима, и окова их златом.

<sup>29</sup> И начини уље за свето помазање и чисти кад мирисни вештином апотекарском.

## 38

*Трем и његове ствари. Колико злата, сребра и бронзе.*

<sup>1</sup> И начини од дрвета ситима олтар за жртве паљенице у дужину од пет лаката, и у ширину од пет лаката, четвороугласт, висок три лакта.

<sup>2</sup> И начини му на четири угла његова рокове; из њега излажаху рогови, и окова га у бронзу.

<sup>3</sup> И начини све посуђе за олтар, лонце и лопатице и котлиће и виљушке и клешта; све му посуђе начини од бронзе.

<sup>4</sup> И начини олтару решетку као мрежу од бронзе испод олтара унаоколо ода дна до средине.

<sup>5</sup> И сали четири биочуга за четири угла решетки бронзане, да се кроз њих провуку полуге.

<sup>6</sup> А полуге начини од дрвета ситима, и окова их у бронзу.

<sup>7</sup> И провуче полуге кроз биочуге с обе стране олтара, да се може носити, од дасака начини га шупљег.

<sup>8</sup> И начини умиваоницу бронзану и подножје јој бронзано од огледала која доношаху гомилама жене долазећи на врата шатору од састанка.

<sup>9</sup> И начини трем на јужној страни, и завесе трему од танког платна узведеног од сто лаката,

<sup>10</sup> и двадесет ступова за њих и двадесет стопица под њих од бронзе, а куке на ступове и преворнице од сребра.

<sup>11</sup> Тако и на северној страни завесе од сто лаката, двадесет ступова за њих и двадесет стопица под њих од бронзе; а куке на ступове и преворнице њихове од сребра;

<sup>12</sup> а на западној страни завесе од педесет лаката, десет ступова за њих и десет стопица њихових од бронзе, куке на ступовима и појасеве њихове од сребра;

<sup>13</sup> а на предњој страни према истоку завесе од педесет лаката;

<sup>14</sup> с једне стране завесе од петнаест лаката, три ступа за њих и три стопице под њих;

<sup>15</sup> а с друге стране, до врата од трема и отуда и одовуда, завесе од петнаест лаката, три ступа за њих и три стопице под њих.

<sup>16</sup> Сви завеси на трему унаоколо беху од танког платна узведеног;

<sup>17</sup> а стопице под ступовима од бронзе, куке на ступовима и појасеви на њима од сребра; и врхови им беху сребрни; сви ступови у трему беху опасани сребром.

<sup>18</sup> А завес на вратима од трема беше од порфире и од скерлета и од црвца и од танког платна узведеног, везен, у дужину од двадесет лаката а у висину по ширини пет лаката, као и други завеси у трему.

<sup>19</sup> И четири ступа за њ, и четири стопице под њих од бронзе, чепови на њима од сребра и врхови им и појасеви од сребра.

<sup>20</sup> А све коље шатору и трему унаоколо беше од бронзе.

<sup>21</sup> Те су ствари пребројане за шатор, шатор од сведочанства, које је пребројао по заповести Мојсијевој Итамар, син Арона свештеника за службу левитску.

<sup>22</sup> А Веселеило, син Урије сина Оровога од племена Јудиног, начини све то што заповеди Господ Мојсију,

<sup>23</sup> и с њим Елијав, син Ахисамахов од племена Дановог, дрводеља и вешт ткати и вести по порфири, по скерлету, по црвцу и по танком платну.

<sup>24</sup> А свега злата што отиде на ово дело, на све дело за светињу, које злато беше приложено, свега га беше двадесет и девет таланата, седам стотина и тридесет сикала, по светом сиклу;

<sup>25</sup> а сребра што дође од збора, сто таланата, и хиљада седам стотина и седамдесет и пет сикала, по светом сиклу;

<sup>26</sup> пола сикла од главе, по сиклу светом, од сваког који уђе у број, од двадесет година и више, од шест стотина и три хиљаде и пет стотина и педесет.

<sup>27</sup> Од сто таланата сребра салише се стопице за светињу и стопице за завес; сто стопица од сто таланата, таланат на стопицу.

<sup>28</sup> А од хиљаду и седам стотина и седамдесет и пет сикала начини куке на ступове, и окова им врхове и опаса их.

<sup>29</sup> А бронзе приложене беше седамдесет таланата, и две хиљаде и четири стотине сикала.

<sup>30</sup> И од тога начини стопице на вратима шатора од састанка, и бронзани олтар и решетку бронзану за њ, и све справе за олтар,

<sup>31</sup> и стопице у трему унаоколо, и стопице на вратима од трема, и све коље за шатор и све коље за трем унаоколо.

## 39

*Свештеничке хаљине и накит. Мојсије благосиља свршено дело.*

<sup>1</sup> А од порфире и скерлета и црвца начинише хаљине за службу, да се служи у светињи; и начинише свете хаљине Арону, као што беше заповедио Господ Мојсију.

<sup>2</sup> Начинише оплећак од злата, и од порфире и од скерлета и од црвца и од танког платна узведеног.

<sup>3</sup> Истеглише листове од злата, и исекоше жице, те извезоше порфиру и скерлет и црвац и танко платно врло вешто.

<sup>4</sup> Пораменице му начинише да се састављају, да се саставља на два краја своја.

<sup>5</sup> И појас на оплећку излажаше од њега и беше исте направе, од злата и од порфире и од скерлета и од црвца и од танког платна узведеног; као што беше заповедио Господ Мојсију.

<sup>6</sup> И уковаше два камена ониха у злато, и изрезаше на њима имена синова Израилљевих, као што се режу печати.

<sup>7</sup> И ударише их на пораменице од оплећка, да буду камени за спомен синовима Израилљевим, као што беше заповедио Господ Мојсију.

<sup>8</sup> И начинише напрсник врло веште направе као што је направа у оплећка, од злата и од порфире и од скерлета и од црвца и од танког платна узведеног;

<sup>9</sup> четвороугласт и двострук начинише напрсник, у дужину с педи и у ширину с педи, двострук.

<sup>10</sup> И ударише по њему четири реда камења; у првом реду: сардоникс, топаз и смарагд;

<sup>11</sup> а у другом реду: карбункул, сафир и дијамант;

<sup>12</sup> а у трећем реду: лигур, ахат и аметист;

<sup>13</sup> а у четвртом реду: хрисолит, оних и јаспис, све опточено златом у својим редовима.

<sup>14</sup> Тих камена с именима синова Израилјевих беше дванаест према њиховим именима, резани као печати, за дванаест племена, свако по свом имену.

<sup>15</sup> И начинише на напрсник ланце једнаке, плетене, од чистог злата.

<sup>16</sup> И начинише две копче златне и две гривне златне, и метнуше те две гривне на два краја напрснику,

<sup>17</sup> и провукоше два златна ланца кроз две гривне на крајевима напрснику,

<sup>18</sup> а друга два краја од два ланца запеше за две копче, и притврдише их за пораменице на оплећку спред.

<sup>19</sup> И начинише још две златне гривне, и метнуше их на два краја напрснику, на страни према оплећку изнутра.

<sup>20</sup> И начинише још две гривне златне, које метнуше на две пораменице на оплећку оздо напред где се саставља, више појаса на оплећку.

<sup>21</sup> Тако привезаше напрсник кроз гривне на њему и гривне на оплећку врпцом од порфире, да стоји сврх појаса од оплећка и да се не раздваја напрсник од оплећка, као што беше заповедио Господ Мојсију.

<sup>22</sup> И начинише плашт под оплећак, ткан, сав од порфире.

<sup>23</sup> И прорез на плашту у среди као прорез на оклопу, и око прореза оплату да се не раздре.

<sup>24</sup> И начинише по скуту од плашта шипке од порфире и од скерлета и од црвца и од танког платна узведеног.

<sup>25</sup> И начинише звонца од чистог злата, и метнуше звонца међу шипке, по скуту од плашта унаоколо између шипака.

<sup>26</sup> Звонце па шипак, звонце па шипак по скуту од плашта унаоколо, за службу, као што беше заповедио Господ Мојсију.

<sup>27</sup> И начинише кошуље од танког платна изметаног Арону и синовима његовим;

<sup>28</sup> и капу од танког платна, и капице кићене од танког платна, и гаће платнене од танког платна узведеног;

<sup>29</sup> и појас од танког платна узведеног и од порфире и од скерлета и од црвца, везен, као што беше заповедио Господ Мојсију.

<sup>30</sup> И начинише плочицу за свето оглавље од чистог злата, и написах на њој писмом како се реже на печатима: Светиња Господу.

<sup>31</sup> И притврдише за њу врпцу од порфире да се веже за капу озго, као што беше заповедио Господ Мојсију.

<sup>32</sup> И тако се сврши сав посао око шатора и наслона од састанка. И начинише синови Израилјеви све; како беше заповедио Господ Мојсију, тако начинише.

<sup>33</sup> И донесоше к Мојсију шатор, наслон и све справе његове, куке, даске, преворнице, ступове и стопице,

<sup>34</sup> и покривач од кожа овнујских црвених обојених и покривач од кожа јазавичијих, и завес,

<sup>35</sup> и ковчег од сведочанства и полуге за њ, и заклопац,

<sup>36</sup> сто са свим справама, и хлеб за постављање,

<sup>37</sup> свећњак чисти, жишке његове, жишке наређане, и све справе његове, и уље за видело.

<sup>38</sup> И олтар златни, и уље помазања, и кад мирисни, и завес на врата од шатора.

<sup>39</sup> Олтар бронзани и решетку бронзану за њ, полуге његове и све справе његове, умиваоницу и подножје њено,

<sup>40</sup> завесе за трем, ступове за њих и стопице њихове, и завес на врата од трема, ужа његова и коље његово, и све справе за службу у шатору, за шатор од састанка.

<sup>41</sup> Хаљине за службу, да се служи у светињи, хаљине свете Арону свештенику и хаљине синовима његовим, да врше службу свештеничку.

<sup>42</sup> Све како беше заповедио Господ Мојсију, онако урадише синови Израилјеви све ово дело.

<sup>43</sup> И погледа Мојсије све то дело, и гле, начинише га, као што беше заповедио Господ, тако га начинише; и благослови их Мојсије.

## 40

*Подизање и освећивање шатора; слава Господња испуњава шатор.*

<sup>1</sup> И Господ рече Мојсију говорећи:

<sup>2</sup> Први дан првог месеца подигни шатор, шатор од састанка,

<sup>3</sup> и метни онде ковчег од сведочанства, и заклони га завесом.

<sup>4</sup> И унеси сто, и уреди шта треба уредити на њему; унеси и свећњак, и запали жишке на њему.

<sup>5</sup> И намести златни олтар кадиони пред ковчегом од сведочанства; и обеси завес на вратима од шатора.

<sup>6</sup> И метни олтар за жртву паљеницу пред врата шатору, шатору од састанка,

<sup>7</sup> и метни умиваоницу између шатора од састанка и олтара, и у њу налиј воде.

<sup>8</sup> И подигни трем унаоколо, и метни завес на врата од трема.

<sup>9</sup> И узми уље помазања, и помажи шатор и све што је у њему, и освети га и све справе његове, и биће свет.

<sup>10</sup> Помажи и олтар за жртву паљеницу и све справе његове, те ћеш осветити олтар, и олтар ће бити светиња над светињом.

<sup>11</sup> Помажи и умиваоницу и подножје њено, и освети је.

<sup>12</sup> И кажи Арону и синовима његовим да приступе на врата шатора од састанка, и умиј их водом;

<sup>13</sup> и обуци Арона у свете хаљине и помажи га и освештај га, да ми врши службу свештеничку.

<sup>14</sup> И синовима његовим заповеди нека ми приступе, и обуци им кошуље.

<sup>15</sup> И помажи их, као што помажеш оца њиховог, да ми врше службу свештеничку; и помазање њихово биће им, за вечно свештенство од колена до колена.

<sup>16</sup> И учини Мојсије све, како му заповеди Господ тако учини.

<sup>17</sup> И подиже се шатор друге године првог месеца први дан.

<sup>18</sup> И Мојсије подиже шатор, и подметну му стопице, и намести даске, и повуче преворнице, и исправи ступове.

19 Па разапе наслон над шатор, и метну покривач на наслон озго, као што беше заповедио Господ Мојсију.

20 И узевши сведочанство метну га у ковчег, и провуче полуге на ковчегу, и метну заклопац озго на ковчег.

21 И унесе ковчег у шатор, и обеси завес, те заклони ковчег са сведочанством, као што беше заповедио Господ Мојсију.

22 И намести сто у шатору од састанка на северну страну шатора пред завесом,

23 и постави на њему хлеб пред Господом као што беше заповедио Господ Мојсију.

24 И намести свећњак у шатору од састанка, према столу на јужну страну шатора.

25 И запали жишке на њему пред Господом, као што беше заповедио Господ Мојсију.

26 И намести олтар златни у шатору од сведочанства пред завесом.

27 И покади на њему кадом мирисним, као што беше заповедио Господ Мојсију.

28 И обеси завес на врата од шатора.

29 И олтар за жртву паљеницу намести на врата од шатора, шатора од састанка, и принесе на њему жртву паљеницу, и дар, као што беше заповедио Господ Мојсију.

30 И метну умиваоницу између шатора од састанка и олтара, и нали у њу воде за умивање.

31 И праше из ње руке и ноге своје Мојсије и Арон и синови његови.

32 Кад улажаху у шатор од сведочанства и кад приступаху к олтару, умиваху се најпре, као што беше заповедио Господ Мојсију.

33 И подиже трем око шатора и олтара, и метну завес на врата трему. Тако сврши Мојсије посао

тај.

<sup>34</sup> Тада облак покри шатор од састанка, и напуни се шатор славе Господње.

<sup>35</sup> И не могаше Мојсије ући у шатор од састанка, јер беше на њему облак, и славе Господње беше пун шатор.

<sup>36</sup> А кад се подизаше облак са шатора, тада полажаху синови Израилјеви, докле год путоваху.

<sup>37</sup> А кад се не подизаше облак, онда ни они не полажаху до дана кад се подиже.

<sup>38</sup> Јер облак Господњи беше на шатору дању, а ноћу огањ беше на њему пред очима свега дома Израилјевог, докле год путоваху.

**Свето писмо или Библија Превод  
Даничић-Караџић  
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić  
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files  
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8